

Høring av forslag til endringer i CBAM-forskriften

Innhold

Høring av forslag til endringer i CBAM-forskriften.....	1
1 Hovedinnholdet i høringsnotatet.....	3
2 Bakgrunnen for forskriftsforslaget	4
3 Hovedinnholdet i de underliggende rettsaktene til CBAM-forordningen	5
3.1 Innledning	5
3.2 Forordning om metoder for beregning av utslipp	6
3.3 Forordning om standardfaktorer for beregning av utslipp	9
3.4 Forordning om justering av forpliktelsen til å levere CBAM-sertifikater for å ta hensyn til tildeling i EUs klimavotesystem	10
3.5 Forordning om akkreditering av verifikatører og krav til akkrediteringsorganer	11
3.6 Forordning om prinsippene for verifisering av deklarerte utslipp	14
3.7 Forordning om beregning og publisering av prisen på CBAM-sertifikater	15
3.8 Forordning om CBAM-varer ført til kontinentalsokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen	16
3.9 Forordning om informasjon kommunisert av tollmyndigheter	18
4 Innlemmelse i EØS-avtalen	19
5 Om forslaget til ytterligere bestemmelser i CBAM-forskriften	20
5.1 Overordnet om regelverksforslaget.....	20
5.2 Varer omfattet av mekanismen for justering av karbonpris (CBAM-varer).....	22
5.3 Tollrepresentant som CBAM-deklarant	24
5.4 Krav om identifikasjonsnummer etter vareførselsloven.....	24
5.5 Krav til å gi utfyllende opplysninger i tolldeklarasjonen ved import av CBAM-varer	25
5.6 Bruk av prosedyrekoder for å fastsette hvilke utslipp det skal svares CBAM-sertifikater for	28
5.7 CBAM-varer som føres til kontinentalsokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen	31
5.8 Krav til politiattest.....	34
5.9 Gjennomføring av forordninger om beregning av CBAM-forpliktelsen	37
5.10 Gjennomføring av forordninger om verifikasjon og akkreditering.....	38
5.11 Gjennomføring av forordning om prisen på CBAM-sertifikater	39

5.12 Gjennomføring av forordning om informasjon kommunisert av tollmyndighetene	39
6 Konsekvenser av endringene	39
6.1 Generelt om konsekvenser	39
6.2 Konsekvenser for næringslivet	39
6.3 Konsekvenser for myndighetene.....	41

1 Hovedinnholdet i høringsnotatet

I dette høringsnotatet foreslås det ytterligere bestemmelser i forskrift om justering av karbonpris ved import av varer til EØS (CBAM-forskriften). Dette utfyller den foreslåtte CBAM-forskriften som har vært på høring, men som foreløpig ikke er vedtatt. Se her: [Høring av forslag til forskrift om justering av karbonpris ved innføring av varer til EØS \(CBAM-forskriften\) - miljodirektoratet.no](https://www.miljodirektoratet.no/tema/klimatiltak/forordning-2023-956-og-2025-2083-om-innforing-av-mekanisme-for-justering-av-karbonpris-cbam-forordningen-i-norsk-rett). Forskriften skal fastsettes med hjemmel i lov av 19. juni 2026 om justering av karbonpris ved import til EØS (CBAM-loven), som gjennomfører forordning (EU) 2023/956 og forordning (EU) 2025/2083 om innføring av mekanisme for justering av karbonpris (CBAM-forordningen) i norsk rett.

Regjeringen har som mål å innføre CBAM i Norge fra 1. januar 2027. Hovedformålet med regelverksforslaget som omtales i dette høringsnotatet er å etablere regler som er nødvendige for at CBAM skal gjelde fullt ut i Norge fra dette tidspunktet.

Forslaget er todelt. For det første foreslås nasjonale bestemmelser som er nødvendige for å supplere CBAM-forordningen og underliggende rettsakter, jf. CBAM-loven § 2 tredje ledd. Dette omfatter blant annet å speile EUs CN-koder (Combined Nomenclature) og TARIC-koder (Common Customs Tariff) for klassifisering av CBAM-varer (varer som er omfattet av CBAM-loven og CBAM-forskriften), opprinnelsesregler for CBAM-varer og andre særskilte opplysninger som må oppgis ved levering av tolldeklarasjon eller mottaksmelding. I tillegg foreslås forskriftsregulering av hvilke straffbare forhold som skal avmerkes på politiattest i tilfeller hvor ansvarlig myndighet pålegger søkeren eller den autoriserte CBAM-deklaranten å fremlegge dette ved kontroll av om vilkårene for å være autorisert er overholdt, jf. CBAM-loven § 5.

For det andre foreslås det å gjennomføre ni underliggende rettsakter til CBAM-forordningen ved inkorporasjon, jf. CBAM-loven § 2 andre ledd:

- Forordning (EU) 2025/2547 om metoder for beregning av utslipp
- Forordning (EU) 2025/2621 om standardfaktorer for beregning av utslipp, som endret ved forordning (EU) 2026/1740
- Forordning (EU) 2025/2620 om justering av forpliktelsen til å levere CBAM-sertifikater for å ta hensyn til tildeling i EUs klimakvotesystem
- Forordning (EU) 2025/2551 om akkreditering av verifikatører og krav til akkrediteringsorganer
- Forordning (EU) 2025/2546 om prinsippene for verifisering av deklarerte utslipp
- Forordning (EU) 2025/2548 om beregning og publisering av prisen på CBAM-sertifikater
- Forordning (EU) 2025/2210 om CBAM-varer ført til kontinentalsokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen
- Forordning (EU) 2025/2619 om informasjon kommunisert av tollmyndigheter

Det anbefales at noen av endringene i forskriften, nærmere bestemt forslag til §§ 1, 2, 3, 7 og 8, trer i kraft så snart CBAM-loven trer i kraft i Norge. Det anbefales videre at forskriftens øvrige

bestemmelser, §§ 4, 5, 6, 9, 10, 11 og 12, gjelder fra 1. januar 2027, altså fra tidspunktet som CBAM er planlagt å gjelde for fullt i Norge.

De foreslåtte endringene i forskriften medfører i seg selv få konsekvenser for CBAM-deklaranter, myndigheter og samfunnet for øvrig, siden de først og fremst utdyper krav som allerede følger av CBAM-forordningen.

2 Bakgrunnen for forskriftsforslaget

CBAM-forordningen ble vedtatt i EU 10. mai 2023 og senere forenklet ved forordning (EU) 2025/2083 (endringsforordning om forenklinger) av 17. oktober 2025.¹

Regjeringen besluttet høsten 2024 at det skal jobbes for at CBAM-forordningen innføres i Norge. CBAM-forordningen pålegger den som importerer nærmere definerte varegrupper innen sement, gjødsel, jern, stål og aluminium over en viss mengde, samt elektrisitet og hydrogen å søke om autorisasjon som CBAM-deklarant hos ansvarlige myndigheter i medlemsstatene.

Gjennomføring av CBAM-forordningen i norsk rett innebærer at importører må gi særskilte opplysninger i tolldeklarasjonen ved import av CBAM-varer. CBAM-forordningen pålegger videre CBAM-deklaranter å levere en årlig CBAM-erklæring som redegjør for importerte mengder av CBAM-varer og tilhørende utslipp fra produksjonen i tredjeland. CBAM-deklaranten skal levere inn et antall CBAM-sertifikater som tilsvarer utslippene fra produksjonen av varen i tredjeland. Ett CBAM-sertifikat tilsvarer ett tonn CO₂ og prisen fastsettes løpende i tråd med kvoteprisen i EUs klimakvotesystem (klimakvotesystemet).

Dersom CBAM-deklaranten i sin årlige CBAM-erklæring kan godtgjøre at det er betalt en karbonpris for utslippene i tredjeland, kan dette komme til fradrag i CBAM-forpliktelsen. Det skal også beregnes et fradrag i CBAM-forpliktelsen for å hensynta at samme produsenter i EØS-området mottar tildeling av vederlagsfrie kvoter under klimakvotesystemet.

Hensikten med CBAM er å motvirke karbonlekkasje fra EØS-området, og med det styrke konkurransekraften til europeisk industri, samtidig som det skal gi insentiver til tredjeland til å redusere sine utslipp. Dette skal oppnås ved at utslipp knyttet til CBAM-varer produsert utenfor EØS belastes med samme kostnad som utslipp fra tilsvarende varer produsert innenfor EØS, og som er omfattet av EUs klimakvotesystem.

Det tas sikte på at loven, herunder reglene om søknad og tildeling av status som autorisert CBAM-deklarant, settes i kraft slik at det er mulig å bli autorisert før 2027. Våren 2026 ble det derfor sendt

¹ Den 17. desember 2025 la Kommisjonen frem et forslag til ytterligere endringer i CBAM-forordningen (forslag 2025/0419 (COD)) med formål om å blant annet utvide antall varegrupper som er omfattet av CBAM og innføre bestemmelser for å hindre omgåelse av regelverket. Endringsforslaget er ikke vedtatt i EU.

ut forslag til ny forskrift om justering av karbonpris ved innføring av varer til EØS (CBAM-forskrift), med forslag til de nødvendige reglene for autorisasjon.

Det legges opp til at forslaget til ny CBAM-forskrift vedtas så snart som mulig etter at ny CBAM-lov trer i kraft. Det foreslås at bestemmelsene som er nødvendig for autorisasjon og registrering i CBAM-registeret, nærmere bestemt §§ 1, 2, 3, 7 og 8, trer i kraft samtidig som forskriften vedtas. Øvrige bestemmelser i forskriften foreslås å tre i kraft fra og med 1. januar 2027, slik at CBAM gjelder fullt ut i Norge fra denne datoen.

3 Hovedinnholdet i de underliggende rettsaktene til CBAM-forordningen

3.1 Innledning

Det foreslås som nevnt å gjennomføre ni underliggende rettsakter til CBAM-forordningen. Innholdet i disse er nærmere beskrevet i kapittel 3.2 til 0. Kapittel 4 redegjør for den foreløpige vurderingen av behovet for tilpasninger ved innlemmelse av forordningene i EØS-avtalen. Hvordan forordningene er foreslått tatt inn i norsk rett følger av kapittel 5.

Detaljerte regler for beregning av utslipp, standardfaktorer, fratrekk for tildeling av vederlagsfrie klimakvoter og hvordan prisen på CBAM-sertifikater skal fastsettes beskrives i kapittel 3.2, 3.3, 3.4 og 3.7 i høringsnotatet.

For å sikre at beregning av faktiske utslipp oppgitt i en CBAM-erklæring er korrekt, stilles det krav om at utslippene verifiseres av en akkreditert verifikatør. Detaljerte regler om verifikasjon av utslipp og akkreditering av verifikatører er gitt i to underliggende rettsakter, som er omtalt i henholdsvis kapittel 3.5 og 3.6 i høringsnotatet.

EU-kommisjonen (heretter «Kommisjonen») har også vedtatt en underliggende rettsakt som fastsetter hvordan CBAM-reglene skal anvendes for varer og bearbeidede produkter som føres til kontinentalsokkelen eller til den eksklusive økonomiske sonen tilstøtende til EUs tollområde, samt en underliggende rettsakt om informasjon kommunisert av tollmyndigheter. Disse er omtalt i kapittel 3.8 og 3.9 i høringsnotatet.

Det pågår samtidig et arbeid i EU med utarbeiding av mer utfyllende regelverk under CBAM. Kommisjonen har offentliggjort utkast til regler om karbonpris betalt i tredjeland² og salg og tilbakekjøp av CBAM-sertifikater³. Det er også varslet forordninger på standard karbonpriser betalt i tredjeland og utfyllende krav til CBAM-erklæringer. Videre er det forventet endringer i forordningen om justering av CBAM-sertifikater på tildeling av vederlagsfri kvoter i

² [Carbon border adjustment mechanism \(CBAM\) – carbon price paid in a third country](#)

³ [Carbon border adjustment mechanism \(CBAM\) certificates – sale and repurchase](#)

klimakvotesystemet som er behandlet i kapittel 3.4. Rettsakter som er varslet eller under utarbeiding er ikke nærmere omtalt i denne høringen.

3.2 Forordning om metoder for beregning av utslipp

Det følger av CBAM-forordningen artikkel 7 nr. 7 og vedlegg IV at utslipp fra importerte varer skal beregnes etter harmoniserte metoder som bygger på prinsippene i EUs klimakvotesystem, og at Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som presiserer systemgrenser, datagrunnlag, bruk av faktiske utslipp og standardverdier, samt krav til verifikasjon.

Forordning (EU) 2025/2547 om metoder for beregning av utslipp fastsetter de tekniske og metodiske reglene som skal brukes for å beregne utslipp fra produksjonen av varer som omfattes av CBAM. Forordningen presiserer hvilke utslippskilder som skal inngå, hvordan faktiske utslippsdata skal innhentes og beregnes, hvordan utslippsdata skal beregnes ved bruk av standardverdier og gir spesialregler for komplekse varer. Komplekse varer er varer som er produsert av forløpere («precursors», innsatsmaterialer) som også er CBAM-varer.

Det er valgfritt for CBAM-deklaranten om den vil rapportere utslipp basert på faktiske utslippsdata eller om den vil benytte standardverdier, jf. CBAM-forordningen artikkel 7 nr. 2. Dersom CBAM-deklaranten vil bruke faktiske utslipp er det en forutsetning at operatøren for anlegget i et tredjeland deler de verifiserte utslippene fra produksjonen av CBAM-varen med CBAM-deklaranten.

Beregning basert på faktiske utslippsdata

Forordningens kapittel 2 regulerer hvordan utslippene skal knyttes til de relevante produksjonsprosessene når man beregner utslipp basert på faktiske utslippsdata. Reglene retter seg i hovedsak mot operatører i tredjeland, altså de som drifter/har kontroll over anlegget der CBAM-varer produseres. Reglene får imidlertid betydning for beregningen av CBAM-forpliktelsen til CBAM-deklaranten.

Utslippene skal beregnes per funksjonell enhet. Som hovedregel utgjør dette mengden av varer produsert i tonn under samme CN-kode (EUs system for klassifisering av varer), jf. artikkel 4 nr. 2. Enkelte varegrupper har særskilte funksjonelle enheter, blant annet kWh for elektrisitet, nitrogeninnhold for utvalgte gjødselprodukter og mengde klinker for sement (artikkel 4 nr. 3 til 5). Dersom varer med samme funksjonelle enhet produseres gjennom flere produksjonslinjer innen samme anlegg, skal disse behandles som én samlet produksjonsprosess (artikkel 4 nr. 6). Forløpere («precursors», innsatsmaterialer) og komplekse varer (sluttprodukter) kan også inkluderes i én felles prosess når de produseres i samme anlegg (artikkel 4 nr. 9).

Utslippene skal overvåkes og beregnes etter metodene som følger av vedlegg II til forordningen, og operatøren for anlegg i tredjeland skal utarbeide en overvåkingsplan som oppfyller kravene i artikkel 5. Etter beregning skal utslippene fordeles på de relevante varene i tråd med prinsippene i vedlegg III.

Rapporteringsperioden skal som hovedregel være kalenderåret varen importeres (artikkel 7 nr. 1). Dersom operatøren kan dokumentere det faktiske produksjonsåret, skal dette legges til grunn. For elektrisitet gjelder en særregel hvor rapporteringsperioden alltid er importåret (artikkel 7 nr. 2). Hvilken rapporteringsperiode utslippene skal være fra, får betydning for beregningen av CBAM-forpliktelsen, herunder beregningen av fratrekk for å hensynta tildeling av klimakvoter og for hva slags karbonpris som er betalt i tredjelandet og som kan trekkes fra.

Systemgrenser

Forordningen fastsetter systemgrenser for beregning av utslipp i CBAM-varer, det vil si regler for hvilke prosesser og utslippskilder i et anlegg som skal inngå når operatøren beregner utslipp fra produksjonen av CBAM-varene. Disse systemgrensene er definert per aggregert varekategori (gruppe av varer) i samsvar med vedlegg I (artikkel 3 nr. 1). En aggregert varekategori består av bestemte CN-koder. Beregningen skal omfatte direkte utslipp, indirekte utslipp for varer hvor dette er inkludert etter CBAM-forordningen (sement og gjødsel), samt utslipp fra relevante forløpere (artikkel 3 nr. 2).

Elektrisitet og indirekte utslipp

Forordningen fastsetter særskilte regler for beregning av utslipp fra elektrisitetsproduksjon og indirekte utslipp basert på faktiske utslippsverdier. Indirekte utslipp er utslipp fra produksjon av den elektrisiteten som et anlegg forbruker i produksjonen av en CBAM-vare. For å kunne benytte faktiske verdier må operatøren dokumentere at kriteriene som følger av vedlegg IV i CBAM-forordningen er oppfylt, herunder at den elektrisiteten som benyttes i produksjonen faktisk stammer fra den kilden som oppgis, og at eventuelle krav om direkte fysisk forbindelse eller fravær av nettverksbelastning er oppfylt. Hvordan dette skal dokumenteres er utdypet i forordningen *om metoder for beregning av utslipp* vedlegg II, punkt D.2.4 og D.4.3, jf. artikkel 8. Relevant dokumentasjon skal inngå i operatørens utslippsrapport og gjøres tilgjengelig for verifikatøren.

Når et anlegg mottar elektrisitet fra flere kilder i løpet av en rapporteringsperiode, skal de indirekte utslippene som hovedregel beregnes som et vektet gjennomsnitt, basert på utslippsfaktoren for hver kilde og den mengden elektrisitet som mottas fra hver av dem (artikkel 9 nr. 1). Dersom operatøren kan dokumentere at en bestemt produksjonsprosess kun benytter elektrisitet fra én enkelt kilde eller fra en klart avgrenset gruppe kilder, kan utslippene beregnes på grunnlag av utslippsfaktoren for den relevante kilden eller gruppen av kilder (artikkel 9 nr. 2).

Utslippsrapportering

Når utslipp beregnes på grunnlag av faktiske utslippsverdier, skal operatøren for anlegget i et tredjeland utarbeide en utslippsrapport og et sammendrag av denne, i samsvar med kravene og malene i vedlegg IV til forordningen (artikkel 10 nr. 1). Ved beregning av utslipp knyttet til elektrisitet med faktiske utslippsverdier, skal operatøren i tillegg utarbeide et separat tillegg for hver autorisert CBAM-deklarant som skal benytte disse verdiene (artikkel 10 nr. 1).

Utslippsrapporten, sammendraget og eventuelle tillegg fra operatøren skal sendes til verifikatøren på engelsk. For operatører som er registrert i CBAM-registeret, skal innsendingen

skje via registeret. Operatører som ikke er registrert, skal sende dokumentene til verifikatøren gjennom alternative kommunikasjonskanaler (artikkel 10 nr. 2 og 3).

Verifikatøren skal verifisere operatørens utslippsrapport, jf. CBAM-forordningen artikkel 8 nr. 1. Reglene for verifikasjon av utslippsrapporter er gitt i forordning (EU) 2025/2546, som er nærmere beskrevet i kapittel 3.6 nedenfor.

Beregning basert på standardfaktorer

Utslipp kan alternativt beregnes ved bruk av standardfaktorer, se forordningens kapittel 3. Overordnet innebærer denne metoden at man beregner utslipp ved å multiplisere mengde import av en vare (tonn) med standardfaktoren for varen (tonn CO₂/tonn vare) som er angitt for det landet varen er produsert i. Forordningen henviser til reglene for fastsettelse av standardfaktorer i CBAM-forordningen (artikkel 7 jf. vedlegg IV) som skal brukes for å beregne utslipp i varer som importeres til EU (artikkel 11 og 12). Denne metoden brukes når utslipp ikke beregnes med faktiske utslippsdata, og når komplekse varer inneholder forløpere uten egne utslippsdata. Standardfaktorer skal også brukes for indirekte utslipp og for elektrisitet når vilkårene for å bruke faktiske utslippsdata ikke er oppfylt. Reglene gjør det dermed mulig å fastsette utslipp også i tilfeller der det mangler fullstendige data, samtidig som beregningene følger en felles metode på tvers av land og sektorer. Selve standardfaktorene som skal benyttes følger av en egen forordning som omtalt i kapittel 3.3 i dette høringsnotatet.

Komplekse varer og forløpere

Forordningen gir også regler i kapittel 4 for hvordan utslipp skal beregnes for komplekse varer. Komplekse varer er varer som er produsert av forløpere («precursors», innsatsmaterialer) som også er CBAM-varer. For komplekse varer skal altså både utslipp fra produksjonen av forløpere som er CBAM-varer og utslipp fra produksjon av den komplekse CBAM-varen tas med. Et eksempel på en forløper som også er en CBAM-vare er klinker som brukes i produksjon av sement. Hovedregelen er at rapporteringsperioden for forløpere skal være den samme som for sluttproduktet (den komplekse varen), slik at utslipp fra alle ledd i produksjonen bygger på et enhetlig datagrunnlag (artikkel 13). Operatøren kan benytte det faktiske produksjonsåret for en forløper dersom dette kan dokumenteres overfor verifikatøren.

Når forløpere er produsert i ulike rapporteringsperioder eller mottas fra flere anlegg, skal utslippene som inngår i sluttproduktet (den komplekse varen) fastsettes som et vektet gjennomsnitt av utslippene fra forløperne og mengden som inngår i produksjonen (artikkel 14 nr. 1–2). Dersom operatøren kan dokumentere at produksjonen av en kompleks vare kun har benyttet forløpere fra ett anlegg, eller en avgrenset gruppe anlegg, skal utslippene fastsettes på grunnlag av disse mer avgrensede dataene (artikkel 14 nr. 3).

Forordningen åpner også for at utslipp fra komplekse varer kan beregnes ved å kombinere faktiske utslippsdata for produksjonsprosessen med standardfaktorer for én eller flere forløpere (artikkel 15). Dette sikrer at utslipp kan beregnes også der det mangler fullstendige utslippsdata for alle innsatsfaktorer.

3.3 Forordning om standardfaktorer for beregning av utslipp

Forordning (EU) 2025/2621 *om standardfaktorer for beregning av utslipp* angir standardfaktorene som skal benyttes når utslipp i varer beregnes på grunnlag av standardiserte verdier. Forordningen er hjemlet i artikkel 7 nr. 7 i CBAM-forordningen. EU har også vedtatt en endringsforordning (EU) 2026/1740 som korrigerer deler av denne forordningen. Endringene innebærer korreksjon av enkelte feil i faktorer og omstrukturering av tabellen med faktorer i forordningens vedlegg I, og endrer ikke noe av hovedinnholdet i den opprinnelige forordningen.

Standardfaktorene fremgår av vedlegg I i forordningen *om standardfaktorer for beregning av utslipp*. For enkle varer beregnes utslipp ved å multiplisere mengde importert med standardfaktoren. Standardfaktorer kan også brukes for å beregne utslippene i komplekse varer der operatøren kan dokumentere faktiske utslipp fra egen produksjon, men der utslipp fra én eller flere forløpere må beregnes ved hjelp av standardfaktorer, slik det er åpnet for i artikkel 15 i forordningen om metoder for beregning av utslipp (se kapittel 3.2 over). Det er i vedlegg I i forordningen *om standardfaktorer for beregning av utslipp* i utgangspunktet fastsatt standardfaktorer per vare og land, og i noen tilfeller for ulike produksjonsmetoder. Dersom det ikke er fastsatt faktor for en gitt vare for ett gitt land, eller dersom et land eller territorium ikke er listet opp, skal standardfaktorer fra tabellen «Andre land og territorier» benyttes.

Standardfaktorene er fastsatt for 2026, 2027 og 2028 og videre, inkludert årlige påslag («mark-ups») som for de fleste varer øker frem mot 2028. Påslagene fases gradvis inn frem mot 2028 for å unngå for brå økning i prisen på varer og for å gi aktørene tid til å tilpasse seg. I tillegg fases påslagene gradvis inn siden man antar at flere CBAM-deklaranter vil bruke standardfaktorer de første årene, blant annet fordi det kan være få verifikatører som kan verifisere utslipp. Formålet med påslagene er å reflektere variasjonen i utslipp som kan være mellom et enkelt anlegg og gjennomsnittet, og redusere risikoen for underrapportering av utslipp ved bruk av standardfaktorer.

Verdiene er fastsatt i tråd med vedlegg IV punkt 4.1 i CBAM-forordningen. Faktorene gjenspeiler gjennomsnittlig utslippsintensitet for det aktuelle tredjelandet og er utarbeidet på grunnlag av den mest oppdaterte og pålitelige informasjonen som Kommisjonen har tilgjengelig, i hovedsak basert på data fra prøveperioden til CBAM (2023-2025) eller data fra Kommisjonens Joint Research Centre (JRC). Der man ikke har tilstrekkelig pålitelig data, benyttes i stedet gjennomsnittet av de ti mest utslippsintensive eksportlandene.

Videre er det i vedlegg II angitt standardfaktorer som skal brukes ved beregning av indirekte utslipp for en vare. I vedlegg III er det angitt hvilke standardiserte verdier som skal benyttes dersom man beregner utslipp fra elektrisitet.

Særregler gjelder for tilfeller der produksjonslandet for en forløper ikke kan identifiseres. I slike situasjoner skal standardfaktorene i vedlegg IV benyttes. Rettsakten presiserer dermed hvilke standardfaktorer som skal anvendes når opprinnelsesinformasjon ikke foreligger eller ikke kan dokumenteres.

3.4 Forordning om justering av forpliktelsen til å levere CBAM-sertifikater for å ta hensyn til tildeling i EUs klimakvotesystem

Hvert år må CBAM-deklaranter kjøpe og levere inn CBAM-sertifikater for utslipp fra produksjonen av importerte CBAM-varer. Det følger av CBAM-forordningen artikkel 6 nr. 2 bokstav c at antallet CBAM-sertifikater som skal leveres inn skal justeres for å reflektere omfanget av tildeling av klimakvoter under EUs klimakvotesystem til anlegg i EØS som produserer CBAM-varer. Videre følger det av CBAM-forordningen artikkel 31 nr. 2 at Kommisjonen har kompetanse til å vedta underliggende rettsakter med detaljerte regler om hvordan denne justeringen skal gjøres. Det er gjort i forordning (EU) 2025/2620 *om justering av forpliktelsen til å levere CBAM-sertifikater for å ta hensyn til tildeling i EUs klimakvotesystem*.

Selv om forordningen ikke viser til et konkret pliktsubjekt, følger det av sammenhengen med CBAM-forordningen, at den først og fremst retter seg mot CBAM-deklaranter. CBAM-deklaranten skal etter CBAM-forordningen artikkel 6 nr. 2 bokstav c sende inn en CBAM-erklæring hvor justering for tildeling av klimakvoter i klimakvotesystemet skal inngå. I tilfeller hvor utslipp i CBAM-erklæringen er basert på faktiske utslippsdata, oppstiller forordningen enkelte krav til operatører i tredjeland og verifikatører. Operatøren i opprinnelseslandet skal da beregne justeringen, mens verifikatøren skal vurdere om eventuelle feil i beregnet justering er innenfor et gitt vesentlighetsnivå. Verifikatøren skal videre oppgi beregnet justering i verifikasjonsrapporten, se artikkel 5 og 6 i forordning om verifikasjonsprinsipper. Videre skal CBAM-deklaranten etter artikkel 22 innlevere et tilstrekkelig antall CBAM-sertifikater hvor det er tatt hensyn til fratrekket for tildeling, jf. nr. 2 andre avsnitt.

Justeringen av antall CBAM-sertifikater skal reflektere hvor mange kvoter en tilsvarende produsent i EU ville fått tildelt, slik at EU-produserte varer ikke får mer fordelaktig behandling enn importerte varer fra tredjeland. Beregningen skal gjøres i tråd med en egen metode som følger av forordningens vedlegg punkt 2, se artikkel 1. Det er ikke aktuelt med justering av antall CBAM-sertifikater for import av elektrisitet, siden elektrisitetsproduksjon ikke får tildeling av klimakvoter.

CBAM-forordningen artikkel 7 nr. 2 gir som nevnt i kapittel 3.2 og 3.3, CBAM-deklarantene mulighet til å rapportere faktiske utslipp eller utslipp beregnet ved bruk av standardfaktorer. Justering av forpliktelsen til å levere CBAM-sertifikater som følge av tildeling av kvoter skal gjenspeile dette prinsippet. Dersom faktiske utslipp er rapportert, skal justeringen for tildelingen av klimakvoter for en vare også beregnes basert på faktiske data etter metoden angitt i punkt 3 i vedlegget, jf. artikkel 2 i forordningen om justering av forpliktelsen til å levere CBAM-sertifikater for å ta hensyn til tildeling i klimakvotesystemet. Dersom utslipp er beregnet basert på standardfaktorer, skal justering for tildeling baseres på standardverdier etter metoden i punkt 4 i vedlegget, jf. artikkel 3 i samme forordning.

For komplekse varer skal antall CBAM-sertifikater som må leveres for utslippene i forløperne også justeres for tildeling, jf. artikkel 4. Hvis et anlegg som produserer komplekse varer bruker den samme typen forløper fra ulike anlegg, skal justering for tildeling av kvoter knyttet til

forløperen som hovedregel beregnes som et vektet gjennomsnitt av tildelingen av kvoter knyttet til forløperen fra de ulike anleggene.

Dersom det foreligger tilstrekkelig dokumentasjon på at produksjonsanlegget for en kompleks vare kun har brukt forløpere fra ett bestemt anlegg, kan justeringen for tildelingen av kvoter beregnes basert på dette ene anleggets utslippsdata. Det samme gjelder dersom det kan dokumenteres at produksjonsanlegget kun har brukt forløpere fra en avgrenset gruppe anlegg. Da skal beregningen gjøres som et vektet gjennomsnitt for denne gruppen. Tilnærmingen skal sikre at beregningen for komplekse varer blir mest mulig korrekt og i samsvar med reelle produksjonsforhold.

CBAM-utslippsstandarder

Vedlegget til forordningen gir i punkt 5.3 en oversikt over ulike varetyper innenfor CBAM-varegruppene sement, hydrogen, gjødsel, jern, stål og aluminium med tilhørende CBAM-utslippsstandarder («CBAM-benchmarks»). For noen varer er det oppgitt flere utslippsstandarder som representerer ulike produksjonsmetoder. CBAM-utslippsstandarder skal brukes til å justere antallet CBAM-sertifikater for å ta hensyn til at produsenter i EØS-området får tildelt klimakvoter vederlagsfritt.

I klimakvotesystemet fastsettes tildelingen av klimakvoter på anleggsnivå ved hjelp av et begrenset antall utslippsstandarder for produkt og flere alternative metoder (utslippsstandard for varme, brensel og prosessutslipp). Tildelingen for ett anlegg fastsettes ofte basert på flere av disse metodene og ut fra historiske aktivitetsnivåer.

I CBAM fastsettes det en egen CBAM-utslippsstandard. Det gis en utslippsstandard for hver vare som skal tilsvare samlet tildeling basert på en kombinasjon av de ulike metodene i klimakvoteregulverket for den aktuelle varen. Kommisjonen vil derfor oppdatere CBAM-utslippsstandardene basert på utslippsstandardene for beregning av tildeling i EUs klimakvotesystem for 2026-2030 som ble vedtatt 26. juni 2026.⁴ Det er imidlertid mulig at det kommer en ny endring av utslippsstandardene i EUs klimakvotesystem for 2026-2030 basert på forslaget til revisjon av klimakvotedirektivet som ble lagt frem 17. juli 2026.

3.5 Forordning om akkreditering av verifikatører og krav til akkrediteringsorganer

Forordning (EU) 2025/2551 *om akkreditering av verifikatører og krav til akkrediteringsorganer* fastsetter kravene til hvordan akkreditering skal gjennomføres. Forordningen er hjemlet i CBAM-forordningen artikkel 18 nr. 3 og retter seg først og fremst mot nasjonale akkrediteringsorganer og verifikatører som ønsker å utføre verifikasjon i henhold til CBAM-forordningen.

⁴ [Commission Implementing Regulation \(EU\) 2026/1412 of 26 June 2026 determining revised benchmark values for free allocation of emission allowances for the period from 2026 to 2030 pursuant to Article 10a\(2\) of Directive 2003/87/EC of the European Parliament and of the Council](#)

Akkreditering og krav til akkrediteringsorganer

Kapittel II i forordningen om akkreditering av verifikatører og krav til akkrediteringsorganer handler om utstedelse og tilbakekalling av akkreditering til verifikatører. I artikkel 2 i forordningen er det angitt hva nasjonale akkrediteringsorganer skal vurdere. Dette inkluderer vurdering av om den som søker om akkreditering oppfyller kompetansekravene som er gitt i avsnitt 1 i vedlegg II, og om verifikatører gjennomfører verifikasjonsaktiviteter i tråd med avsnitt 2 i vedlegg I.

Vedlegg I angir hvilke CBAM-aktivitetsgrupper en verifikatør kan bli akkreditert for, altså omfanget (scope) av de ulike akkrediteringene man kan ha for CBAM. For eksempel kan akkrediteringen dekke verifikasjon av utslipp fra produksjon av «jern-, stål- og aluminiumsprodukter». Vedlegget viser også til tilsvarende aktivitetsgrupper i vedlegg I i forordning (EU) 2018/2067 om verifikasjon av data og om akkreditering av verifikatører i EUs klimakvotesystem (heretter omtalt som «AV-forordningen»).

Vedlegg II fastsetter blant annet detaljerte krav til verifikatørenes faglige kompetanse og uavhengighet, samt prosedyrer og kontrollmekanismer som må være oppfylt for å kunne verifisere utslippsdata under CBAM-regelverket.

Artikkel 3 gir krav til den som søker om akkreditering. Som hovedregel skal søkere fra EUs medlemsland sende akkrediteringssøknaden til sitt nasjonale akkrediteringsorgan. Der det ikke er mulig å søke i eget land, kan man søke i et annet EU-land. Søkere etablert utenfor EU/EØS kan søke i hvilket som helst medlemsland som tilbyr CBAM-akkreditering for tredjeland.

Videre er det i artikkel 3 også angitt krav til innholdet i søknaden om akkreditering og bestemmelser som gir akkrediteringsorganet rett til å be søkeren om annen informasjon som er nødvendig for å vurdere søknaden.

Verifikatører som allerede er akkreditert for aktiviteter i klimakvotesystemet etter AV-forordningen, kan søke om å få utvidet sin akkreditering til å gjelde CBAM-aktiviteter etter artikkel 4. I vurderingen av søknaden skal akkrediteringsorganet ta hensyn til at verifikatøren er akkreditert under AV-forordningen, jf. artikkel 5 nr. 2.

Artikkel 5 angir reglene for akkrediteringsorganenes vurdering av søknaden om akkreditering. I artikkel 5 nr. 1 fremgår hvilke handlinger akkrediteringsorganet må foreta seg som ledd i vurderingen, herunder bestemmelser om stedlig besøk hos søkeren og kontrollere utøvelsen og kompetansen til et representativt utvalg av de ansatte hos søkeren for å sikre at de arbeider i tråd med denne forordningen, CBAM-forordningen og forordningen *om prinsippene for verifisering av deklarerte utslipp* (se kapittel 3.6). Artikkel 5 angir også hvilke vurderingstemaer som akkrediteringsorganet skal ta i betraktning ved behandling av søknaden og bestemmelser om hvilke tiltak akkrediteringsorganet skal iverksette ved avvik.

I tillegg er det regler i artikkel 6 til 9 om hvordan akkrediteringsorganet gir akkreditering ved å utstede et akkrediteringssertifikat, utvidelse av akkrediteringen, at akkrediteringsorganet skal

gjøre en ny vurdering før sertifikatet utløper for å kunne videreføre akkrediteringen samt regler om suspensjon og tilbaketrekking av akkreditering.

Det er gitt kompetansekrav til akkrediteringsorganer i artikkel 10. Nasjonale akkrediteringsorganer skal sikre at sine bedømmere, som skal vurdere verifikatørene, har nødvendig kompetanse innen akkreditering, verifikasjon, utslippsberegning, relevante standarder, lovverk og datagransking. Akkrediteringsorganene kan ved behov også benytte tekniske eksperter med fagkompetanse til å vurdere verifikasjonsaktivitetene utført av verifikatøren, jf. artikkel 11. Organene skal jevnlig publisere og oppdatere informasjon om sine aktiviteter, jf. artikkel 12. I henhold til artikkel 12 nr. 2 skal akkrediteringsorganet legge til rette for at konfidensiell informasjon behandles konfidensielt. Utslipps- og verifikasjonsrapporter skal være underlagt taushetsplikt, men kan deles når det kreves av EU- eller nasjonal rett.

Kontroll og tilsyn med akkrediterte verifikatører

Kapittel III inneholder regler for hvordan akkrediteringsorganene skal kontrollere og føre tilsyn med akkrediterte verifikatører. Akkrediteringsorganer skal årlig følge opp verifikatører med tilsyn og vurdere kompetansen til et representativt utvalg personell ved et fysisk eller virtuelt besøk i verifikatørens lokaler, jf. artikkel 14. Resultatet avgjør om akkrediteringen videreføres. Artikkel 15 åpner for at akkrediteringsorganer når som helst kan foreta en ekstraordinær vurdering av verifikatørenes kompetanse eller aktiviteter for å sikre at kravene fortsatt er oppfylt.

Dersom ansvarlige myndigheter eller annen aktør klager på en akkreditert verifikatør, skal akkrediteringsorganet innen tre måneder behandle klagen, gi verifikatøren mulighet til å uttale seg, iverksette nødvendige tiltak, dokumentere prosessen og svare klageren, jf. artikkel 16.

Informasjonsutveksling og samarbeid

Det skal være etablert strukturert informasjonsutveksling og samarbeid mellom nasjonale akkrediteringsorganer og ansvarlige myndigheter, jf. artikkel 17. Hva dette samarbeidet skal innebære følger av artikkel 18-21.

Akkrediteringsorganer skal umiddelbart informere ansvarlig myndighet om alle beslutninger om innvilgelse, fornyelse, utvidelse, suspensjon eller tilbaketrekking av akkreditering, samt klageavgjørelser. Ansvarlig myndighet skal registrere og oppdatere informasjon om verifikatører i CBAM-registeret.

Akkrediteringsorganet skal hvert år oversende et arbeidsprogram («accreditation work programme») som beskriver planlagte vurderings- og oppfølgingsaktiviteter for kommende år til den relevante ansvarlig myndighet, jf. artikkel 19. Organet skal også utarbeide en årsrapport («management report») som gir en samlet oversikt over akkrediterte verifikatører og informasjon om hver verifikatør. Ansvarlig myndighet skal dele disse dokumentene med Kommisjonen og øvrige ansvarlige myndigheter via CBAM-registeret, jf. artikkel 20.

I henhold til artikkel 21 skal ansvarlig myndighet minst én gang i året gi akkrediteringsorganet relevante resultater fra kontroll av utslippsrapporter, verifikasjonsrapporter og mottatte klager.

Verifikatører skal årlig sende akkrediteringsorganet en oversikt over planlagte verifikasjonsaktiviteter for det kommende året og varsle om endringer innenfor en tidsfrist avtalt med akkrediteringsorganet, jf. artikkel 22.

Fagfelleevaluering, gjensidig anerkjennelse og oppfølging

Nasjonale akkrediteringsorganer skal ifølge artikkel 24 gjennomgå jevnlig fagfelleevalueringer («peer evaluations») for å sikre etterlevelse av kravene i regelverket, og resultatene skal offentliggjøres og deles med Kommisjonen og nasjonale myndigheter. Organer som ikke oppnår tilfredsstillende resultat, kan ikke utføre oppgaver før kravene igjen er oppfylt. Det kan gis fritak fra ny vurdering i inntil fem år for organer som allerede er evaluert. Artikkel 23 krever at medlemsstater og ansvarlige myndigheter skal anerkjenne hverandres godkjente akkrediteringsorganer, samt akkrediteringssertifikater og verifikasjonsrapporter fra slike organer, når disse har gjennomført fagfelleevaluering. Medlemsstatene skal løpende føre tilsyn med sine akkrediteringsorganer etter artikkel 25 og sørge for at nødvendige korrigerende tiltak iverksettes dersom kravene ikke oppfylles eller fagfelleevalueringen gir negative resultater.

3.6 Forordning om prinsippene for verifisering av deklarte utslipp

Forordning (EU) 2025/2546 om prinsippene for verifisering av deklarte utslipp gir de sentrale kravene til hvordan verifikasjonen av deklarte utslipp fra operatører i tredjeland skal gjennomføres. Forordningen utfyller reglene i vedlegg VI i CBAM-forordningen og er hjemlet i CBAM-forordningen artikkel 8 nr. 3.

Verifikasjonsbesøk ved anlegg i tredjeland

I henhold til CBAM-forordningen artikkel 8, jf. vedlegg VI punkt 1 bokstav c, skal verifikatører gjennomføre fysiske verifikasjonsbesøk ved anlegg der CBAM-varer blir produsert. Verifikatøren kan gjennomføre digitale verifikasjonsbesøk eller fravike kravet om fysisk verifikasjonsbesøk dersom alle angitte vilkår i artikkel 3 i forordningen om prinsippene for verifisering av deklarte utslipp er oppfylt. For eksempel må verifikatøren tidligere ha gjennomført fysisk verifikasjonsbesøk, ha tilstrekkelig forståelse av anleggets produksjonsprosesser og ha gjennomført en risikoanalyse som viser at fysisk besøk ikke er nødvendig for å kunne verifisere utslippene. Egne vilkår gjelder for anlegg som produserer elektrisitet.

Verifikatør kan også gjennomføre digitale verifikasjonsbesøk dersom det oppstår ekstraordinære og uforutsette situasjoner som medfører at fysiske besøk ikke lar seg gjennomføre, jf. artikkel 4. Det forutsetter at risikoanalysen underbygger denne beslutningen og at verifikatøren iverksetter tiltak som sikrer at verifikatøren er trygg på at utslippsdataene i CBAM-erklæringen er uten vesentlige feil og mangler.

Verifikatøren skal informere operatøren hvis de velger å erstatte det fysiske verifikasjonsbesøket med et digitalt verifikasjonsbesøk eller hvis verifikatøren fraviker kravet om verifikasjonsbesøk.

Vesentlighetsnivå og vurdering av feil

I forordningen er det angitt regler for hvordan verifikatøren skal vurdere eventuelle feil i de rapporterte utslippsdataene. Når utslippene verifiseres, skal verifikatøren for hver vare,

identifisert etter CN-koden, bruke to faste nivåer for å avgjøre om en feil er vesentlig: ett vesentlighetsnivå på 5 prosent av de totale utslippene og ett vesentlighetsnivå på fem prosent av den totale tildelingen av kvoter knyttet til produksjonen av varen dersom produksjonen var omfattet av EUs klimavotesystem. Dersom feil overstiger disse nivåene ansees de som vesentlige og må rettes før dataene kan verifiseres.

I tillegg skal verifikatøren bruke faglig skjønn for å vurdere om mindre feil eller feil i andre parametere enkeltvis eller samlet sett likevel skal anses som vesentlige. Dette innebærer at verifikasjonen kombinerer både kvantitative terskler og kvalitative vurderinger.

Mal for verifikasjonsrapport

Forordningen stiller også krav til format på verifikasjonsrapporten. Verifikasjonsrapporten skal utarbeides basert på en elektronisk mal tilgjengelig via CBAM-registeret. Malen skal som minimum inneholde informasjonen som fremgår av forordningens vedlegg.

3.7 Forordning om beregning og publisering av prisen på CBAM-sertifikater

Gjennomføringsforordning (EU) 2025/2548 om beregning og publisering av prisen på CBAM-sertifikater er hjemlet i artikkel 21 nr. 3 i CBAM-forordningen, og fastsetter de tekniske og metodiske rammene for hvordan prisen på CBAM-sertifikater skal beregnes.

Gjennomføringsforordningen regulerer hvordan prisen på CBAM-sertifikater skal beregnes, hvordan auksjonsplattformene i EUs klimavotesystem skal levere opplysninger om auksjonspriser til Kommisjonen, og hvordan Kommisjonen skal publisere prisene og gjøre dem tilgjengelige for autoriserte CBAM-deklaranter.

Prinsipper for beregning av prisen på CBAM-sertifikater

Prisen på CBAM-sertifikater skal beregnes på bakgrunn av sluttprisen på alle auksjoner i EUs klimavotesystem. Klimakvoter som ikke blir tildelt vederlagsfritt direkte til kvotepliktige bedrifter, selges i markedet gjennom auksjoner. Land kan velge å selge kvoter på en felles auksjonsplattform eller ha egne auksjoner («opt-out platforms»). Energibørsen European Energy Exchange (EEX) fungerer p.t som felles auksjonsplattform. Fellesplattformen benyttes i dag av 28 land, inkludert EØS/EFTA-landene.

Det er tre ukentlige auksjoner på fellesplattformen. Tyskland har auksjon én gang i uken, Polen én auksjon annenhver uke, og Nord-Irland vil ha én auksjon i løpet av 2026. Auksjoner i EUs klimavotesystem benytter en såkalt «uniform price auction», som betyr at alle vinnende bud i auksjonen betaler samme pris per kvote (sluttpris). Dette prinsippet gjelder for alle plattformene. Kvotemengde fra kansellerte auksjoner blir fordelt over påfølgende auksjoner.

Prisen på CBAM-sertifikater skal beregnes på bakgrunn av gjennomsnittlig volumvektet sluttpris på alle auksjonene i EUs klimavotesystem, både på den felles auksjonsplattformen og de nasjonale auksjonsplattformene. Dette betyr at sluttprisen fra hver auksjon vektet i forhold til antall solgte kvoter, slik at auksjoner med større volum tillegges større vekt i beregningen av

CBAM-prisen. Beregningsprinsippet skal sikre at prisen på CBAM-sertifikatene i stor grad gjenspeiler prisene i EUs klimavotesystem.

Beregning av prisen på CBAM-sertifikater

Fra 1. januar 2027 skal prisen på CBAM-sertifikater beregnes på grunnlag av et volumvektet ukentlig gjennomsnitt av sluttprisene på alle auksjonsplattformene, jf. artikkel 5. Auksjonsplattformene skal gi Kommisjonen all nødvendig informasjon umiddelbart, og opplysningene skal lagres i fem kalenderår, jf. artikkel 6 og 7. Kommisjonen skal offentliggjøre den ukentlige CBAM-prisen på Kommisjonens nettside den første virkedagen i uken etter at de relevante auksjonene er gjennomført. Prisen skal gjøres tilgjengelig for autoriserte deklaranter i CBAM-registeret fra og med den første dagen prisen gjelder, jf. artikkel 8.

I gjennomføringsforordningen er det også gitt særskilte regler for beregning av prisen på CBAM-sertifikater for 2026, men disse er ikke omtalt nærmere her. Reglene vil ikke være relevante for norske aktører siden det er et mål om at CBAM-forordningen skal gjelde fullt ut i Norge fra 1. januar 2027. Dersom man ønsker å følge med på prisutviklingen i 2026 publiseres den på Kommisjonens nettside⁵.

3.8 Forordning om CBAM-varer ført til kontinentalsokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen

Forordning (EU) 2025/2210 om CBAM-varer ført til kontinentalsokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen, fastsetter nærmere bestemmelser for vareførsel til kunstige øyer eller innretninger og anlegg på kontinentalsokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen når denne er tilstøtende til EUs tollområde. Rettsakten er vedtatt med hjemmel i CBAM-forordningen artikkel 2 nr. 2.

EUs tollområde omfatter ikke EU-statenes kontinentalsokler eller eksklusive økonomiske soner, og EUs tollregelverk (UCC) gjelder derfor ikke for vareførsel til disse områdene. Reguleringen av import av varer til kontinentalsokkel eller eksklusiv økonomisk sone følger derfor av denne forordningen.

For CBAM-varer med opprinnelse i tredjeland anses mottakeren av varene på kontinentalsokkelen eller i den eksklusive økonomiske sonen som importør, jf. artikkel 2 i forordningen om CBAM-varer ført til kontinentalsokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen. Mottaker er i artikkel 1 definert som en aktør med lisens eller autorisasjon til å utføre kommersiell virksomhet på en medlemsstats kontinentalsokkel eller i eksklusiv økonomisk sone, som mottar, eller har organisert mottak av, CBAM-varene i det aktuelle området.

Etter artikkel 4 nr. 2 skal mottakeren uten opphold og innen 30 dager etter mottak, sende inn en mottaksmelding til tollmyndighetene i det landet kontinentalsokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen tilhører. Mottaksmeldingen skal i utgangspunktet leveres elektronisk, men tollmyndighetene kan etter artikkel 4 nr. 3 tillate levering på godkjent papir- eller e-postformat.

⁵ [Price of CBAM certificates - Taxation and Customs Union](#)

Nærmere regler for mottaksmeldingen fremgår av to vedlegg til forordningen, herunder detaljerte krav til format og innhold.

Tollmyndighetene skal verifisere at mottakers CBAM-kontonummer, jf. artikkel 16 i CBAM-forordningen, er gyldig, registrere mottaksmeldingen og bekrefte mottak.

For varer som føres til kontinentalsokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen og som tidligere er innført til tollområdet for bearbeiding, er det aktøren som leverer tolldeklarasjon for gjenutførsel som anses som importør ifølge artikkel 5. Dersom «re-export declaration» (heretter gjenutførselsdeklarasjonen) blir levert av en indirekte representant etter forordning (EU) nr. 952/2013 (UCC) artikkel 18, skal aktøren som deklarasjonen blir innlevert på vegne av, anses som importør etter CBAM-forordningen.

Det fremgår videre av artikkel 6 at gjenutførsel av bearbeidede varer som nevnt i CBAM-forordningen artikkel 2 nr. 2 første ledd, til kontinentalsokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen, skal anses som import etter CBAM-forordningen.

Dersom innehaveren av tillatelse for «inward processing» som de bearbeidede produktene stammer fra, er den samme aktøren som leverer gjenutførselsdeklarasjonen, eller som denne er levert på vegne av, jf. artikkel 5, skal aktøren etter artikkel 7, opplyse om følgende i meldingen «bill of discharge» (dette er et slags oppgjørskdokument som ikke finnes i norsk vareførselsregelverk, jf. nærmere redegjørelse i kapittel 5.7): CBAM-kontonummeret, jf. artikkel 16 i CBAM-forordningen, kontinentalsokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen til medlemsstaten som de bearbeidede produktene skal føres til, og opprinnelseslandet for de bearbeidede produktene.

For varer og bearbeidede produkter som føres til kontinentalsokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen fra EUs tollområde, skal gjenutførselsdeklarasjon, eller meldingene «re-export notification» eller «exit summary declaration» etter artikkel 8, inneholde en angivelse av kontinentalsokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen til den medlemsstaten varen eller produktet skal føres til, samt varens eller produktets opprinnelsesland. For bearbeidede produkter skal gjenutførselsdeklarasjonen også opplyse om CBAM-kontonummeret til aktøren som leverer deklarasjonen, eller til den indirekte representanten som opptrer som autorisert CBAM-deklarant.

Tollmyndighetene skal kunne kontrollere CBAM-varene, herunder ta vareprøver, samt verifisere informasjonen i aktuelle deklarasjoner, meldinger og grunnlagsdokumenter, jf. artikkel 9. Tollmyndighetene kan også undersøke importørens regnskap samt andre registre knyttet til handelen med disse varene, eller til tidligere eller senere handel som involverer disse varene. Kontrollene kan utføres hos involverte parter som har tilgang til nødvendig informasjon og dokumentasjon.

Ifølge artikkel 10 skal kopi av mottaksmeldingen legges ved CBAM-erklæringen som nevnt i CBAM-forordningen artikkel 6. For bearbeidede produkter skal en kopi av meldingen «bill of

discharge» legges ved CBAM-erklæringen, dersom aktøren som leverer meldingen «bill of discharge» er den samme aktøren som leverer gjenutførselsdeklarasjonen. Artikkel 51 og 52 i forordning (EU) nr. 952/2013 (UCC) får tilsvarende anvendelse med hensyn til oppbevaring av dokumenter og annen informasjon, samt for gebyrer og kostnader, jf. artikkel 11.

3.9 Forordning om informasjon kommunisert av tollmyndigheter

Forordning (EU) 2025/2619 om *informasjon kommunisert av tollmyndigheter* fastsetter detaljerte regler for hvordan tollmyndighetene skal rapportere informasjon til Kommisjonen. Rettsakten er vedtatt med hjemmel i CBAM-forordningen artikkel 25 nr. 6.

Det fremgår av artikkel 2 i forordningen om *informasjon kommunisert av tollmyndigheter* at tollmyndighetene skal rapportere til CBAM-registeret spesifikke opplysninger om CBAM-varer som importeres (både til tollområdet og til kontinentalsokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen). Opplysningene skal lagres i CBAM-registeret.

I artikkel 1 defineres meldingen «bill of discharge», CBAM-kontonummer, tolldeklarasjon, mottaksmelding og alternative kommunikasjonsmidler, med henvisning til relevante EU-rettsakter.

Det følger av artikkel 2 at tollmyndighetene regelmessig og minst ukentlig, skal oversende nærmere bestemte opplysninger om importerte CBAM-varer til CBAM-registeret. Informasjonen skal omfatte EORI-nummer. Det skal videre rapporteres om CBAM-kontonummer (med mindre importøren eller den indirekte representanten importerer CBAM-varer under terskelverdien på 50 tonn etter artikkel 2a eller har levert søknad om autorisasjon etter artikkel 17 nr. 7 bokstav a, åttesifret CN-kode, mengde, opprinnelsesland, dato for tolldeklarasjonen og tollprosedyre.

Det fremgår videre av artikkel 3 at tollmyndighetene skal overføre opplysningene som er listet i artikkel 2 til CBAM-registeret ved hjelp av overvåkingsmekanismen etablert etter artikkel 56 nr. 5 i forordning (EU) nr. 952/2013 (UCC). Denne overvåkingsmekanismen er i korthet et datasystem (SURV3) hvor alle EU-statene sender sine deklarasjonsdata til Kommisjonen.

Når Kommisjonen har tilgang til opplysningene via overvåkingsmekanismen, regnes opplysningene som kommunisert og validert. Dersom informasjonen ikke kan overføres automatisk, kan Kommisjonen eller ansvarlig myndighet kreve oversendelse via alternative kommunikasjonsmidler. Tollmyndighetene kan også bli bedt om å validere opplysninger i CBAM-registeret. Det fremgår av artikkel 4 at svar som utgangspunkt skal foreligge innen utgangen av måneden etter forespørselen. Fristen er satt til 30 arbeidsdager for overvåking av terskelverdien som nevnt i CBAM-forordningen artikkel 2a.

Artikkel 5 gjelder varer som omfattes av EUs prosedyre «inward processing» (inngående bearbeiding). Dersom CBAM-varer bearbeides og deretter underlegges prosedyren frigivelse til fri omsetning, skal tollmyndighetene på forespørsel fra Kommisjonen sende inn tolldeklarasjoner knyttet til både bearbeidingsprosedyren og den etterfølgende prosedyren frigivelse til fri

omsetning, samt meldingen «bill of discharge» når dette dokumentet foreligger og brukes. Forespørsler fra Kommisjonen skal gis kvartalsvis og være risikobasert og begrunnet.

Dersom en CBAM-deklarant inkluderer informasjon fra meldingen «bill of discharge» i CBAM-erklæringen, kan Kommisjonen eller ansvarlig myndighet be om at tollmyndighetene validerer dokumentet, dersom det er rimelig å anta at informasjonen er feil, eller basert på en risikovurdering.

Artikkel 6 fastsetter krav til informasjon knyttet til EORI-nummer. Tollmyndighetene skal sende all EORI-relatert informasjon i samsvar med forordning (EU) 2015/2446 vedlegg 12-01 til CBAM-registeret når importører eller representanter oppgir EORI-nummer i tolldeklarasjonen, i meldingen «bill of discharge» eller i andre relevante dokumenter, jf. artikkel 6 nr. 1. Etter artikkel 6 nr. 2 skal tollmyndighetene sende inn den etterspurte informasjonen til CBAM-registeret når det foreligger en anmodning etter artikkel 5 nr. 1 bokstav c, artikkel 5 nr. 2 eller artikkel 7, uavhengig av om EORI-informasjon er oppgitt. For særskilte tilfeller der importøren ikke har EORI-nummer, reguleres dette i artikkel 6 nr. 3. Informasjon anses kommunisert når Kommisjonen har tilgang via EORI-systemet etter regelverk om integrerte tollsystemer, jf. artikkel 30 i forordning (EU) 2025/512.

Artikkel 7 gjelder varer og bearbeidede produkter som føres til kontinentalsokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen. Tollmyndighetene skal, på forespørsel, oversende opplysningene som følger av mottaksmelding etter forordning (EU) 2025/2210 *om CBAM-varer ført til kontinental-sokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen* artikkel 4, jf. kapittel 3.8. Dette er aktuelt dersom det er grunn til å anta at informasjonen er uriktig, når Kommisjonen mener at en autorisert CBAM-deklarant ikke har oppfylt sin plikt til å sende inn mottaksmelding, jf. artikkel 10 i forordning (EU) 2025/2210, eller på bakgrunn av en risikovurdering. For varer tidligere underlagt prosedyren inngående bearbeiding nevnt i CBAM-forordningen artikkel 2 nr. 2, skal tollmyndighetene etter anmodning oversende «re-export declaration» (gjenutførselsdeklarasjon) når denne er levert i henhold til artikkel 5 i forordning (EU) 2025/2210.

Artikkel 8 pålegger tollmyndighetene å oversende andre relevante tolldokumenter når den ordinære datatilgangen ikke er tilstrekkelig, forutsatt at forespørselen er klart avgrenset, begrunnet og knyttet til undersøkelser om mulig brudd på CBAM-reglene. Videre fastsettes det i artikkel 9 at behandlingen av personopplysninger i CBAM-registeret skal skje i tråd med kapittel III i CBAM-registerforordningen (forordning (EU) 2024/3210), og at særlige kategorier av personopplysninger ikke skal behandles i forbindelse med informasjonsutvekslingen mellom tollmyndigheter, ansvarlig myndighet og Kommisjonen.

4 Innlemmelse i EØS-avtalen

Stortinget har samtykket til å delta i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av CBAM-forordningen i EØS-avtalen, jf. Stortingets vedtak av 8. juni 2026 i samsvar med Innst. 388 S (2025-2026). EU og EØS/EFTA-landene er enige om at CBAM-forordningen innlemmes i EØS-avtalens vedlegg XX Miljø og det forventes at EØS-komiteen innlemmer rettsakten i EØS-avtalen

snarlig. De ni underliggende rettsaktene er foreløpig heller ikke inntatt i EØS-avtalen, men behandlet i spesialutvalget for miljø og er vurdert som EØS-relevante. Rettsaktene er nødvendige for at CBAM skal fungere etter sin hensikt, og det jobbes for at disse skal innlemmes i tide til at CBAM kan være operativ i Norge fra 2027.

Ved innlemmelse av forordningene i EØS-avtalen må det vurderes om det er behov for tilpasninger. De fleste forordningene som omtales i dette høringsnotatet vil kreve noen tekniske tilpasninger, men omfanget vil variere mellom de enkelte rettsaktene. Det er særlig behov for tilpasninger knyttet til henvisninger til EUs tollkodeks og rettsakter under den som ikke er en del av EØS-avtalen. Tilpasningsbehovet omfatter også IT-systemer som er spesifikke for EUs tollunion, herunder overvåkningsmekanismen SURV3 og EORI-systemet. For eksempel skal ikke EØS/EFTA-landene bruke SURV3, men i stedet rapportere deklarasjonsdata om import av CBAM-varer etter forordning (EU) 2025/2619 om *informasjon kommunisert av tollmyndigheter* direkte til CBAM-registeret. I stedet for å bruke EUs EORI-nummer er det opprettet en egen norsk registreringsordning som gir et identifikasjonsnummer som skal benyttes ved import til Norge. Ordningen ble hørt i mars 2026: [Høring - registerordning under Tolletaten - regjeringen.no](https://www.regjeringen.no/horing-registerordning-under-tolletaten)

I Prop. 60 LS (2025-2026) punkt 6.2 er det nærmere redegjort for hvilke tilpasninger som er fremforhandlet med EU i utkast til EØS-komiteébeslutning om CBAM-forordningen, jf. også vedlegg 3 til proposisjonen. Nødvendige tilpasninger i de ni forordningene som omtales i dette høringsnotatet vil følge den modellen for tilpasninger som her er fremforhandlet med Kommisjonen. Tilpasningene vil sikre at norske importører av CBAM-varer får like CBAM-regler og de samme forpliktelsene som importører av CBAM-varer ellers i EØS. Hvilke konkrete tilpasninger som knytter seg til den enkelte forordning vil avklares i forbindelse med den videre gjennomføringen.

5 Om forslaget til ytterligere bestemmelser i CBAM-forskriften

5.1 Overordnet om regelverksforslaget

Forslaget til forskrift om justering av karbonpris ved import av varer til EØS-området (CBAM-forskriften) er todelt. For det første foreslås det nasjonale, supplerende bestemmelser som er nødvendige for å sikre like CBAM-regler i Norge som i øvrige EØS-land. For det andre foreslås det å gjennomføre de ni underliggende rettsaktene til CBAM-forordningen som er gjennomgått i kapittel 3.

De foreslåtte nasjonale bestemmelsene er nødvendige for å supplere CBAM-forordningen og underliggende rettsakter. Det skyldes hovedsakelig at CBAM-regelverket baserer seg på EUs tollregelverk, som ikke er en del av EØS-avtalen. Innenfor EUs tollunion benyttes EUs CN-koder for klassifisering av varer, EUs opprinnelsesregler for å bestemme varers opprinnelsesland og EUs tollprosedyrer i UCC. Dette inngår i ordinær deklareringsprosedyrer i EU og virker sammen med

reglene i CBAM-forordningen. Det er dette samspillet som er avgjørende for å fastsette CBAMs virkeområde i form av hvilke varer og utslipp som skal omfattes av CBAM-forpliktelsen.

Der det ikke er tilsvarende regler i vareførselsregelverket, må det lages supplerende nasjonale bestemmelser for å sikre at CBAM-regelverket fungerer etter sin hensikt og kan forvaltes i Norge slik EØS-avtalen forutsetter. Derfor foreslås det blant annet å fastsette regler i forskrift som speiler EUs CN-koder (åtte siffer) og TARIC-koder (ti siffer) for klassifisering av CBAM-varer, samt opprinnelsesregler som tilsvarer EUs regler for å avgjøre CBAM-varens opprinnelsesland. Det foreslås plikt til å gi særskilte opplysninger i tolldeklarasjon, eller i mottaksmelding for varer mottatt på kontinentalsokkelen eller i den eksklusive økonomiske sonen. I tillegg foreslås det bestemmelser om oppbevaringsplikten og tollmyndighetenes rett til å kreve vederlag for tolltjenester knyttet til vareførsel til kontinentalsokkelen eller til den eksklusive økonomiske sonen.

Detaljene i disse reglene er tekniske og omfangsrike, og må i stor grad tas inn i vedlegg til CBAM-forskriften. I vedlegg 1, 2, 3 og 4 er det foreslått henholdsvis varekoder for å klassifisere CBAM-varer, opprinnelsesregler for CBAM-varer, dokumentkoder for tolldeklareringsprosedyrer og prosedyrekoder for tolldeklareringsprosedyrer. Se nærmere omtale i kapittel 5.2, 5.5 og 5.6. Bestemmelsene er foreslått med hjemmel i § 2 tredje ledd i CBAM-loven, jf. nærmere omtale i Prop. 60 LS (2025–2026) punkt 5.6.

Videre foreslås det en bestemmelse som angir hvilke straffbare forhold som skal fremgå av politiattest i tilfeller der ansvarlig myndighet, med hjemmel i CBAM-loven § 5 første ledd, pålegger søkeren eller den autoriserte CBAM-deklaranten å fremlegge slik attest som ledd i kontrollen av om vilkårene for autorisasjon er oppfylt, jf. Prop. 60 LS (2025–2026) punkt 5.9.

De underliggende rettsaktene som gjennomføres i forskriften foreslås gjennomført ved inkorporasjon i § 6 og §§ 9 til 12, se nærmere omtale i kapittel 5.7 og 5.9 til 5.12. Bestemmelsene er foreslått med hjemmel i CBAM-loven § 2 andre ledd, jf. nærmere omtale i Prop. 60 LS (2025–2026) punkt 5.5.

Etter EØS-avtalen artikkel 7 bokstav a vil forordningene gjelde «som sådan» i norsk rett, dvs. at innholdet og ordlyden i forordningene vil gjelde direkte, med de tilpasningene som følger av EØS-avtalen vedlegg XX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig, herunder tilpasninger som avtales gjennom EØS-komiteebeslutningen som innlemmer forordningene i EØS-avtalen. Dersom prosessen med å innlemme rettsaktene i EØS-avtalen resulterer i tilpasninger som er vesentlig annerledes enn de som er omtalt i kapittel 4, vil disse endringene bli sendt på egen høring. Siden regelverksforslaget innebærer at det foreslås en betydelig andel nye paragrafer, foreslås det i tillegg en omnummerering av paragrafene som var del av den forrige høringen av CBAM-forskriften (som foreløpig ikke er vedtatt). Tidligere foreslått § 1 om representant som CBAM-deklarant foreslås flyttet til § 2, tidligere foreslått § 2 om gjennomføringen av CBAM-registerforordningen foreslås flyttet til § 7, og tidligere foreslått § 3 om gjennomføringen av autorisasjonsforordningen foreslås flyttet til § 8. Forskriftsforslaget er presentert som en samlet forskrift hvor endringene som er en del av denne høringen er markert med kursiv.

5.2 Varer omfattet av mekanismen for justering av karbonpris (CBAM-varer)

Overordnet om bestemmelsen

I § 1 foreslås en bestemmelse som regulerer hvilke varer som omfattes av CBAM (CBAM-varer) og hvordan disse skal identifiseres ved hjelp av varekoder for klassifisering i Norge, samt hvilke opprinnelsesregler som skal benyttes for å fastsette varenes opprinnelsesland. Bestemmelsen er sentral for å avgrense hvilke varer som utløser plikter etter CBAM-loven og CBAM-forskriften, og understreker betydningen av reglene i vedlegg 1 og 2 til forskriften.

Ettersom Norge ikke er en del av EUs tollunion, og dermed ikke anvender EUs CN-koder (eller EUs TARIC-koder) for klassifisering av varer eller EUs opprinnelsesregler for varers opprinnelsesland, fremgår det i utkast til EØS-komitebeslutningen til CBAM-forordningen at EØS/EFTA-landene skal anvende korresponderende kodeverk og opprinnelsesregler som skal fastsettes i nasjonal lovgivning. Disse tilpasningene, slik de er foreslått i utkast til EØS-komitebeslutning, fremgår av CBAM-forordningen artikkel 2 nr. 13 femte avsnitt og artikkel 2 nr. 1 og 2, jf. CBAM-forordningen vedlegg I nr. 1 for identifisering og klassifisering av varer og artikkel 2 nr. 5 for opprinnelsesregler. Det korresponderende regelverket som tilpasningene viser til, er foreslått i forskriftens § 1 og vedlegg 1 og 2.

Varekoder for klassifisering av CBAM-varer

Det fremgår av CBAM-forordningen artikkel 2 nr. 1 og 2 at det er varene listet i vedlegg I som omfattes av CBAM-regelverket. CBAM-varene listet i vedlegg I er angitt med EUs CN-koder som regulert i forordning (EEC) nr. 2658/87. Denne forordningen er ikke EØS-relevant og gjelder ikke i Norge.

CBAM-forordningen vil etter innlemmelsen i EØS-avtalen gjelde flere tollområder som helhet, og Norge må benytte identiske varekoder som EU for å identifisere hvilke varer som er omfattet av CBAM slik at det sikres likt virkeområde som ellers i EØS. I forslaget til EØS-komitebeslutning for innlemmelse av CBAM-forordningen i EØS-avtalen er det derfor lagt inn et nytt nr. 13 i artikkel 2, som sier at varer som omfattes av CBAM-forordningen og importeres til EØS/EFTA-landenes tollområder skal klassifiseres i samsvar med nasjonal lovgivning som speiler EUs CN-koder. Tilpasning er også foreslått tatt inn i CBAM-forordningens vedlegg I nr. 1, som er hjemlet i artikkel 2 nr. 1 og 2, hvor det fremgår at for identifisering av CBAM-varer skal EØS/EFTA-landene i nasjonal lovgivning fastsette og bruke tilsvarende varekoder som EUs CN-koder.

Etter vareførselsloven skal varer klassifiseres etter den norske tolltariffen (forskrift 16. desember 2025 nr. 2594 om klassifisering av varer), som fastsettes for ett år av gangen basert på forrige års forskrift (tolltariffen). Både varenummer i tolltariffen og EUs CN-kode har åtte siffer og de er begge basert på den sekssifrede HS-koden (Harmonized System), men de to siste sifrene kan være ulike for samme vare. EUs TARIC-kode for varer har ti siffer, hvorav de åtte første er identisk med CN-koden. Varenummer etter den norske tolltariffen skal oppgis i tolldeklarasjonen på vanlig måte i henhold til vareførselsregelverket.

Det er påbegynt en prosess for å harmonisere den norske tolltariffen (varenummer) med EUs CN-koder der hvor det på nåværende tidspunkt er manglende spesifisering etter norsk rett. Disse endringene vil bringe samsvaret mellom varenummer i tolltariffen og CN-koder opp til over 80 pst. for CBAM-relaterte varekoder. Foreslåtte [endringer har vært på høring](#) (med frist 5. august 2026) sammen med øvrige forslag til endringer i årlig syklus med endring av tolltariffen. Siden det ikke er mulig med en full harmonisering, vil det være nødvendig å forskriftsfeste varekodene som gjelder CBAM-varer.

Det foreslås dermed at EUs klassifiseringsregler (CN-kode og eventuelt TARIC-kode), som angir hva som er en CBAM-vare, speiles i CBAM-forskriften. Varekodene foreslås tatt inn i vedlegg 1 til CBAM-forskriften. I § 1 første ledd foreslås en supplerende regel som fastsetter at CBAM-loven og forskriften her gjelder for varer angitt i vedlegg 1, jf. CBAM-forordningen artikkel 2 nr. 13 femte avsnitt og artikkel 2 nr. 1 og 2 med vedlegg I nr. 1.

Vedlegg 1 i forskriften vil bli holdt à jour i samsvar med endringer i EUs regler for klassifisering og endringer i CBAM-forordningens vareomfang. Det foreslås at varekode ifølge vedlegg 1 skal oppgis i tolldeklarasjonen for alle CBAM-varer som importeres til Norge, se forslag til § 4, og i mottaksmeldingen for varer som føres til kontinentalsokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen, se forslag til § 6.

Opprinnelsesland for CBAM-varer

Det fremgår av CBAM-forordningen artikkel 2 nr. 1 og 2 at det er CBAM-varer med opprinnelse i tredjeland som importeres til EUs tollområde eller kunstige øyer, innretninger eller anlegg i en medlemsstats eksklusive økonomiske sone eller kontinentalsokkel som omfattes av CBAM-regelverket. Unntak for enkelte tredjeland fremgår av vedlegg III til forordningen.

Det er EUs ikke-preferensielle opprinnelsesregler som skal legges til grunn for å avgjøre om importerte CBAM-varer har opprinnelse i tredjeland, jf. CBAM-forordningen artikkel 2 nr. 5. EUs ikke-preferensielle opprinnelsesregler fremgår av artikkel 59 i forordning (EU) 952/2013 (UCC), som ikke gjelder for Norge. CBAM-forordningen vil etter innlemmelsen i EØS-avtalen gjelde flere tollområder som helhet, og Norge må under CBAM benytte identiske opprinnelsesregler som EU for å sikre lik anvendelse av CBAM-regelverket.

Norske ikke-preferensielle opprinnelsesregler er ikke identiske med EUs ikke-preferensielle opprinnelsesregler. Opprinnelsesland for én og samme vare kan derfor bli forskjellig ut fra hvilket regelverk som legges til grunn.

Det er derfor nødvendig å fastsette særskilte regler om opprinnelsesland i CBAM-forskriften. Det foreslås en regel i § 1 andre ledd som sier at for å bestemme hvor en vare har opprinnelse, gjelder reglene i vedlegg 2, jf. CBAM-forordningen artikkel 2 nr. 5.

Vedlegg 2 inneholder bestemmelser som speiler EUs ikke-preferensielle opprinnelsesregler. Hovedregelen i artikkel 3 nr. 1 i vedlegget slår fast at varer som er fremstilt i sin helhet i ett enkelt land eller territorium, skal anses å ha sin opprinnelse i det landet eller territoriet. Varer der produksjon involverer mer enn ett land eller territorium, skal anses å ha opprinnelse i det landet eller territoriet der de «har gjennomgått sin siste vesentlige og økonomisk berettigede bearbeiding eller foredling, i et foretak som er utstyrt for dette formålet, og som resulterer i fremstilling av et nytt produkt eller utgjør et viktig produksjonstrinn», jf. artikkel 3 nr. 2 i vedlegget. Nærmere regler for å fastslå opprinnelsesland for sistnevnte varer fremgår av såkalte listeregler, jf. tillegg 1 til vedlegg 2. Listereglene klargjør hvilken bearbeiding som skal utføres for å få opprinnelse, med utgangspunkt i klassifiseringen etter HS-nomenklaturen og EUs nomenklatur.

Opprinnelsesreglene i vedlegg 2 i forslag til CBAM-forskriften får anvendelse kun for CBAM-varer og vil fortløpende bli holdt à jour i samsvar med endringer i EUs ikke-preferensielle opprinnelsesregler.

Det foreslås også at opprinnelsesland etter de særskilte reglene i vedlegg 2 skal oppgis i tolldeklarasjonen for alle CBAM-varer som importeres til Norge, se forslag til § 4.

5.3 Tollrepresentant som CBAM-deklarant

I [høringen av forslag til CBAM-forskrift våren 2026](#) ble det foreslått en regel om bruk av tollrepresentant som CBAM-deklarant, se særlig høringens kapittel 6.2. Det foreslås enkelte språklige justeringer i bestemmelsens andre punktum, for å sikre at ordlyden i norsk CBAM-regelverk blir korrekt og konsekvent. Ordlyden «Tollrepresentanten må ha godtatt å fungere som CBAM-deklarant og være godkjent som CBAM-deklarant» foreslås endret til «Tollrepresentanten må ha godtatt å *opptre* som CBAM-deklarant og være *autorisert* som CBAM-deklarant».

5.4 Krav om identifikasjonsnummer etter vareførselsloven

CBAM-forordningen forutsetter at importører av CBAM-varer til EU må være registrert med EORI-nummer (Economic Operator Registration and Identification number). I EU er EORI-nummer virksomhetenes identifikator for tollformål. Ved søknad om å bli autorisert CBAM-deklarant, skal søknaden inneholde søkerens EORI-nummer.

Det er for innlemmelse av CBAM-forordningen i EØS-avtalen foreslått tilpasninger som sier at det i artikkel 5 nr. 5, artikkel 14 nr. 2 bokstav b, artikkel 17 nr. 2 og 4 og artikkel 25 nr. 2 skal benyttes en nasjonal virksomhetsidentifikator for EØS/EFTA-landene.

Dette betyr at det ved import av CBAM-varer til Norge skal benyttes en norsk virksomhetsidentifikator i stedet for EORI-nummer.

Regjeringen foreslo i Prop. 95 LS (2025-2026) *Endringer i skatte- og avgiftslovgivinga* (RNB) å etablere en ny registreringsordning under Tolletaten. Gjennom registreringsordningen vil aktører

i Norge få et identifikasjonsnummer som i Norge vil ha samme funksjon som EUs EORI-nummer. Stortinget vedtok 15. juni 2026 lovendringen som etablerte registreringsordningen i vareførselsloven § 7-22 med ikrafttredelse 1. juli 2026.

En importør av CBAM-varer må registrere seg i Tolletatens registreringsordning for å få tildelt norsk identifikasjonsnummer som trer i stedet for EORI-nummer ved import av CBAM-varer til Norge. Det samme gjelder for importørens representant, dersom importøren har oppnevnt sin tollrepresentant som representant for CBAM og denne har godtatt å opptre som CBAM-deklarant i tråd med CBAM-forskriften § 2.

Ved registrering må organisasjonsnummer fra Enhetsregisteret oppgis. Tolletaten henter nødvendige opplysninger om aktørene fra Enhetsregisteret, og deler deretter registerets opplysninger, inkludert identifikasjonsnummeret, med Kommisjonen. Deretter kan importører av CBAM-varer, og representanter etter CBAM-forskriften § 2, registrere seg i CBAM-registeret for å søke om autorisasjon som CBAM-deklarant.

I forslag til § 3 foreslås det å forskriftsfeste plikten til å registrere seg for å få identifikasjonsnummer til CBAM-formål. Plikten til å registre seg gjelder også for mottakere ved import til kontinentalsokkelen og til den eksklusive økonomiske sonen, og det følger av at pliktsubjektet er angitt som «den som skal importere CBAM-varer».

Det anses ikke nødvendig å oppgi identifikasjonsnummeret i tolldeklarasjonen eller mottaksmeldingen, fordi Tolletaten kan hente identifikasjonsnummeret fra den ordinære delen av tolldeklarasjonen ved rapportering av deklarasjonsdata. Dagens deklarasjonssystem er gammelt, og ved å stille krav om å avgi opplysninger som ikke er strengt nødvendig, øker den tekniske risikoen ved bruk av fritekstfeltet rubrikk 44 i tolldeklarasjonen. Se kapittel 5.5 og 5.6 for hvilke særskilte opplysninger under CBAM som foreslås opplyst i tolldeklarasjonen.

5.5 Krav til å gi utfyllende opplysninger i tolldeklarasjonen ved import av CBAM-varer

Overordnet om bestemmelsen

For at tollmyndighetene skal kunne avklare om en vare er omfattet av CBAM-regelverket, er det nødvendig at tollmyndighetene ved tollbehandling mottar ytterligere informasjon om varene som innføres utover det som følger av vareførselsregelverket. Videre er denne informasjonen en forutsetning for at norske tollmyndigheter skal kunne oppfylle rapporteringskravene til Kommisjonen etter CBAM-forordningen artikkel 25 nr. 2.

Derfor foreslås det en ny bestemmelse i § 4 i CBAM-forskriften som gir importører av CBAM-varer plikt til å oppgi tilleggsopplysninger i tolldeklarasjonen.

Pliktsubjekt for opplysninger i tolldeklarasjonen

CBAM-regelverket gjelder nærmere definerte varer og varegrupper som i Norge innføres under prosedyren overgang til fri disponering. Begrepet «import» er definert i CBAM-forordningen artikkel 3 nr. 4 og «importør» i artikkel 3 nr. 15. Det samme følger av utkast til EØS-komitébeslutning med tilpasninger. Siden importør er definert i CBAM-forordningen er det hensiktsmessig å bruke importør som pliktsubjekt i CBAM-forskriften.

I tillegg er det vurdert at det blir for snevert å angi «CBAM-deklaranter» som pliktsubjekt. Også importører av CBAM-varer som ikke er CBAM-deklaranter, for eksempel fordi de importerer CBAM-varer under terskelverdien i henhold til CBAM-forordningen artikkel 2a, må oppgi utfyllende opplysninger i tolldeklarasjonen.

Det er videre vurdert at representant etter CBAM-forskriften § 2 bør være pliktsubjekt for å oppgi opplysninger i tolldeklarasjonen, når representanten er CBAM-deklarant.

Plikt til å oppgi varekode for klassifisering av CBAM-varer

I § 4 første ledd bokstav a foreslås det at varekode for klassifisering av CBAM-varer i vedlegg 1 må oppgis. Kravet gjelder uavhengig av om varenummeret i den norske tolltariffen er identisk. Varenummer etter den norske tolltariffen skal på vanlig måte ifølge vareførselsregelverket oppgis i tolldeklarasjonen. Aktørene må dermed oppgi både varenummer etter vareførselsregelverket og en varekode for klassifisering av CBAM-varer i henhold til CBAM-forskriften vedlegg 1.

Det vises til omtalen av varekoder for klassifisering av CBAM-varer i kapittel 5.2.

Plikt til å oppgi opprinnelsesland etter reglene i vedlegg 2

For å vurdere om en vare er omfattet av forpliktelsene i CBAM-regelverket, er det nødvendig å innføre en plikt til å oppgi opprinnelsesland i tolldeklarasjonen for all import av CBAM-varer. En slik plikt er foreslått i forskriften § 4 bokstav b. Opprinnelsesland skal oppgis i samsvar med CBAM-forskriftens vedlegg 2, jf. også forskriften § 1 andre ledd. Det foreslås videre at opprinnelsesland etter vedlegg 2 også skal oppgis i mottaksmelding eller, dersom varene har vært underlagt prosedyren innenlands bearbeiding av industrivarer, tolldeklarasjon for utførsel når varer føres til kontinentalsokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen. Tolletaten vil gi nærmere veiledning om den praktiske gjennomføringen.

Opprinnelsesland etter de norske ikke-preferensielle opprinnelsesreglene skal fortsatt oppgis i tolldeklarasjonen i tråd med vareførselsregelverket.

Plikt til å oppgi CBAM-kontonummer ved import

Det fremgår av CBAM-forordningen artikkel 16 at Kommisjonen skal tildele hver autorisert CBAM-deklarant et unikt CBAM-kontonummer i CBAM-registeret. CBAM-kontonummeret er i seg selv tilstrekkelig dokumentasjon på at importøren eller representanten etter § 2 er autorisert CBAM-deklarant.

Det følger av forordning (EU) 2025/2619 om informasjon kommunisert av tollmyndigheter artikkel 2 at tollmyndighetene skal rapportere CBAM-kontonummer til CBAM-registeret (hvis importøren eller representanten er autorisert som CBAM-deklarant og er tildelt et CBAM-kontonummer).

For at norske tollmyndigheter skal kunne oppfylle kravene til rapportering etter CBAM-forordningen artikkel 25 nr. 2, er det nødvendig at det ved deklarerings av import av CBAM-varer oppgis CBAM-kontonummer til den CBAM-deklaranten som er ansvarlig for den aktuelle importen. Det foreslås derfor i § 4 bokstav c å oppstille en plikt til å angi CBAM-kontonummer til den importøren eller representanten etter § 2 som er ansvarlig CBAM-deklarant for denne importen i tolldeklarasjonen. CBAM-kontonummer skal ikke oppgis dersom det er erklært et unntak eller fritak ved bruk av dokumentkodene i vedlegg 3, se omtalen nedenfor. CBAM-kontonummeret viser hvilken aktør som er ansvarlig for CBAM-forpliktelsene for den aktuelle importen. Det vil bli gitt nærmere informasjon fra Tolletaten om hvordan dette skal gjennomføres i praksis.

Plikt til å oppgi dokumentkode i samsvar med vedlegg 3

Det følger av CBAM-forordningen artikkel 2a nr. 1 at import under terskelverdien er fritatt fra forpliktelsen til å levere CBAM-sertifikater etter forordningen. I slike tilfeller skal det opplyses i tolldeklarasjonen om at samlet årlig import ikke overstiger terskelverdien, jf. artikkel 2a nr. 1 siste setning. Forordningen oppstiller også noen unntak i artikkel 2 for bestemte varer. CBAM gjelder blant annet ikke for varer som skal flyttes eller brukes i forbindelse med militære aktiviteter eller for varer med opprinnelse i tredjeland og territorier oppført i vedlegg III.

Ved EUs tollbehandling av deklarasjoner brukes TARIC-dokumentkoder for å spesifisere opplysninger om import av CBAM-varer. Generelt brukes dokumentkodene av EU for å spesifisere hvilke støttedokumenter, sertifikater eller autorisasjoner som må oppgis ved import eller eksport av varer. Hovedformålet er å sikre at tollmyndighetene kan bekrefte overholdelse av handelstiltak som kvoter, anti-dumpingavgifter, lisenser eller helse- og sikkerhetskrav ved å koble tolldeklarasjon til riktig dokumentasjon eller erklæring.

For CBAM-varer er det fastsatt bestemte dokumentkoder som angir hvilke tilleggsopplysninger som skal oppgis i tolldeklarasjonen ved import. De aktuelle dokumentkodene er alfanumeriske og består av bokstaven «Y» etterfulgt av tre tall. Det finnes blant annet en egen dokumentkode for å erklære at importen er under terskelverdien, slik at visse CBAM-forpliktelser, slik som plikten til å levere inn CBAM-sertifikater, ikke inntreffer. Tilsvarende finnes dokumentkoder for unntak fra forordningen. Bruk av slike dokumentkoder signaliserer til tollmyndighetene at varene ikke omfattes av CBAM-regelverket eller at sertifikatforpliktelsen ikke inntreffer fordi samlet årlig import er under terskelverdien.

Det rettslige grunnlaget for TARIC-dokumentkodene følger av EUs tollovgivning, herunder EUs tollkodeks (UCC) og tilhørende gjennomføringsrettsakter og delegerte rettsakter som regulerer tollbehandling og kontroll av varer. Disse gjelder ikke i Norge, ettersom UCC-regelverket ikke er EØS-relevant. Ved gjennomføring av CBAM i norsk rett foreslås det derfor å speile EUs relevante dokumentkoder i CBAM-forskriften, slik at de får anvendelse for importører av CBAM-varer.

For at norske tollmyndigheter skal kunne oppfylle kravene til rapportering etter CBAM-forordningen artikkel 25 nr. 2, og dessuten få informasjon i tolldeklarasjonen om at det er import av varer som er unntatt CBAM, er det nødvendig at dokumentkodene i vedlegg 3 oppgis ved levering av tolldeklarasjon for CBAM-varer. Det er hensiktsmessig å bruke samme kodeformat og kodedefinisjon som EU, fordi det er EUs TARIC-dokumentkoder som skal brukes ved Tolletatens rapportering til Kommisjonen. Kodebruk i tolldeklarasjonen for å angi tillatelser mv. vil være godt kjent blant deklarasjonspliktige, og EUs koder vil antagelig også være kjent av mange norske aktører som har vareførsel til/fra EU.

Det foreslås derfor å oppstille en plikt i § 4 bokstav d til å oppgi en CBAM-dokumentkode i tolldeklarasjonen. Vedlegg 3 inneholder en liste med dokumentkoder som speiler EUs relevante TARIC-dokumentkoder. Listen i vedlegg 3 vil bli holdt à jour i samsvar med endringer i EUs kodeverk. Dokumentkode skal oppgis når det er relevant etter kodebeskrivelsene i vedlegget.

TARIC-dokumentkoder benyttes ikke i dagens vareførselsregelverk, og tilsvarende opplysninger oppgis derfor ikke i ordinære tolldeklarasjoner. Tolletaten vil gi nærmere veiledning om praktisk gjennomføring og bruk av dokumentkoder.

5.6 Bruk av prosedyrekoder for å fastsette hvilke utslipp det skal svares CBAM-sertifikater for

Overordnet om bestemmelsen

Tollprosedyrer er regler som fastsetter hvordan en vare skal behandles i tollregelverket. Den aktuelle tollprosedyren identifiseres gjennom prosedyrekoder i tolldeklarasjonen.

Prosedyrekoder er firesifrede koder som oppgis i rubrikk 37 i tolldeklarasjonen, og benyttes til mer detaljert inndeling av tollprosedyrene. Prosedyrekodene angir formålet med vareførselen inn til eller ut av tollområdet og brukes blant annet til å lage handelsstatistikk. Prosedyrekodene gir Tolletaten og andre myndigheter informasjon om vareflyten, for eksempel om varen innføres for overgang til fri disponering, midlertidig innførsel, reparasjon, gjeninnførsel eller gjenutførsel.

CBAM-forordningen artikkel 6 nr. 3, 4 og 5 tar utgangspunkt i tollprosedyrer etter UCC for å fastsette hvilke utslipp som skal rapporteres i CBAM-erklæringen. Formålet med prosedyrekodene er å bidra til å identifisere hvilke deler av varen som har blitt produsert i land utenfor EU (som det skal beregnes utslipp fra) og hvilke deler av varen som har blitt produsert innenfor EU (som det ikke skal beregnes utslipp fra).

Artikkel 6 nr. 3 regulerer hvordan utslipp skal rapporteres i tilfeller hvor en vare tidligere er underlagt prosedyren for inngående bearbeiding («inward processing procedure»), samt tilfeller hvor produkter som tidligere har vært underlagt prosedyren for inngående bearbeiding er underlagt prosedyren for gjeninnførte varer i uforandret stand («returned goods»).

Artikkel 6 nr. 4 regulerer hvordan utslipp skal rapporteres i tilfeller hvor en vare tidligere har vært underlagt prosedyren for utgående bearbeiding, og artikkel 6 nr. 5 regulerer tilfellene hvor varen er gjeninnført til tollområdet i uforandret stand (uten å ha vært underlagt prosedyren for inngående bearbeiding tidligere).

Noen av de nevnte prosedyrene er ikke tilsvarende regulert i norsk vareførselsregelverk, men kan identifiseres ved hjelp av prosedyrekoder, slik at samme rettsvirkning oppnås. For at norsk CBAM-regelverk skal tilsvare CBAM-regelverket i EU er det derfor nødvendig å forskriftsfeste de prosedyrekodene som skal gjelde ved anvendelsen av artikkel 6 nr. 3, 4 og 5.

Selve prosedyrekodene foreslås tatt inn i forskriftens vedlegg 4. I tillegg foreslås en supplerende regel i § 5 første ledd hvor det fremgår at i tilfeller som nevnt i CBAM-forordningen artikkel 6 nr. 3, 4 og 5, så skal prosedyrekodene i vedlegg 4 anvendes for å fastsette hvilke utslipp det skal svares CBAM-sertifikater for.

Videre foreslås det i § 5 andre ledd en plikt til å oppgi prosedyrekoder i tolldeklarasjonen dersom CBAM-varen gjeninnføres etter bearbeiding eller reparasjon utenfor EØS-området og Sveits, eller dersom CBAM-varen gjeninnføres i uforandret stand fra land utenfor EØS-området og Sveits innen tre år etter utførselen. Det foreslås også en plikt til å angi aktuell prosedyrekode i vedlegg 4 i tolldeklarasjonen for den som midlertidig utfører en CBAM-vare for bearbeiding og reparasjon utenfor EØS-området og Sveits, se § 5 tredje ledd. Bakgrunnen for at Sveits er særskilt angitt i bestemmelsen, er at varer med opprinnelse i Sveits er unntatt fra forordningen, jf. CBAM-forordningen artikkel 2 nr. 4 og vedlegg III punkt 1.

Det foreslås å regulere bruk av prosedyrekoder for de ovennevnte prosedyrene, ettersom slik vareførsel ikke har egne tollprosedyrer i vareførselsloven. Det er ikke et behov for å særskilt regulere tollprosedyren «inngående bearbeiding» i CBAM-forskriften, jf. CBAM-forordningen artikkel 6 nr. 3, ettersom det er en tilsvarende tollprosedyre i vareførselsloven § 4-7 om innenlands bearbeiding av industrivarer.

Proseddyrekodene er ikke nye eller kun til bruk for deklarerer av CBAM-varer, men utgjør et utvalg av eksisterende prosedyrekoder i det norske vareførselsregelverket.

Det skilles ikke mellom bearbeiding og reparasjon i UCC. Bearbeiding og reparasjon faller inn under begrepet «processing operations», se UCC artikkel 37 bokstav b og d. Derfor er prosedyrekodene for midlertidig utførsel for både bearbeiding og reparasjon, samt prosedyrekodene for gjeninnførsel etter bearbeiding og reparasjon i utlandet inntatt i vedlegg 4.

Det er noe usikkerhet knyttet til hvilke praktiske situasjoner som faktisk er aktuelle for CBAM-varer. Det bes derfor om høringsinnspill til hvilke prosedyrekoder som eventuelt anses aktuelle, og derfor bør inntas i vedlegg 4.

Prosedyrekode for utenlands bearbeiding og reparasjon

CBAM-forordningen artikkel 6 nr. 4 sier at dersom en CBAM-vare først er utført for bearbeiding og deretter importert, skal ikke utslipp fra hele produksjonen rapporteres i CBAM-erklæringen. I slike tilfeller skal den autoriserte CBAM-deklaranten kun rapportere utslippene som stammer fra bearbeidingen som har skjedd i tredjeland. Dette gjelder i de tilfeller der varen er underlagt en prosedyre for utgående bearbeiding, som er definert som «outward processing procedure» i UCC artikkel 259, eller tilsvarende regler i nasjonal lovgivning for EØS/EFTA-landene slik den er tilpasset gjennom EØS-komitébeslutningen.

Ettersom prosedyrer for utgående/utenlands bearbeiding og midlertidig utførsel ikke er regulert i vareførselsloven, foreslås det å forskriftsfeste bruk av prosedyrekoder for CBAM-varer. I § 5 andre ledd bokstav a foreslås det at importøren eller representanten etter § 2 må oppgi riktig prosedyrekode i tolldeklarasjonen ved gjeninnførsel etter bearbeiding eller reparasjon i tredjeland.

I tillegg foreslås det i § 5 tredje ledd at den som midlertidig eksporterer en CBAM-vare for bearbeiding eller reparasjon til tredjeland, må oppgi prosedyrekode for utførsel i tolldeklarasjonen. Bakgrunnen for at eksportøren må oppgi prosedyrekode for utførsel i disse tilfellene, er at en senere importør av CBAM-vare skal kunne oppgi i sin innførselsdeklarasjon at CBAM-varen tidligere har vært utført for bearbeiding eller reparasjon i tredjeland.

Det foreslås å innta de relevante prosedyrekodene i vedlegg 4 i forskriften.

Prosedyrekode for gjeninnførte varer

CBAM-forordningen artikkel 6 nr. 5 sier at rapporteringen av utslipp fra gjeninnførte varer («returned goods»), som definert i UCC artikkel 203, skal settes til null i CBAM-erklæringen.

Det fremgår av UCC artikkel 203 at varer fra tredjeland som opprinnelig ble utført som EU-varer fra EUs tollområde og som gjeninnføres innen tre år under prosedyren frigivelse til fri omsetning, etter søknad skal få tillatelse til fritak for innførselsavgifter. Det følger videre av artikkel 203 nr. 5 at fritaket for innførselsavgifter kun skal innvilges hvis varen returneres i samme stand som varen ble utført.

Varer som tidligere «er fremstilt her i landet eller tidligere innført under prosedyren overgang til fri disponering» og «som gjeninnføres i uforandret stand» er fritatt for beregning av tollavgift ved innførsel dersom tollavgift ikke er refundert ved utførselen, jf. tollavgiftsloven § 6-4 første ledd bokstav a. Varer som har vært underlagt prosedyren innenlands bearbeiding i det norske tollområdet og som utføres som et ferdig produkt, kan sies å ha vært «fremstilt her i landet». Varen kan ikke være endret i form av reparasjon eller bearbeiding etter utførselen fra tollområdet. Dersom reparasjonen eller bearbeidingen av varen er av ubetydelig karakter, vil varen fortsatt i det vesentlige fremtre i samme tilstand som ved utførselen, og må følgelig anses for å være i «uforandret stand», jf. kommentarer til tolltariffens innledende bestemmelser § 11 nr. 23 som fremgår av Toll- og avgiftsdirektoratets rundskriv til tollvesenet av desember 2003 (Jnr. 2002/1066-2).

Det norske vareførselsregelverket har ikke en egen tollprosedyre eller prosedyrekode for gjeninnførte varer som tidligere har vært underlagt prosedyren innenlands bearbeiding i det norske tollområdet. Ved gjeninnførsel til det norske tollområdet skal varen derfor underlegges prosedyren overgang til fri disponering etter vareførselsloven § 4-1 og deklarerer med angivelse av aktuell prosedyrekode (gjeninnførsel av varer som tidligere er ordinært utført). Videre må det dokumenteres at det foreligger gjeninnførsel av en norsk vare. Dokumentasjonen kan være i form av en utførselsdeklarasjon.

Etter UCC artikkel 203 gjelder som nevnt en tidsfrist på tre år for gjeninnførsel av varer som tidligere har vært innført under den inngående bearbeidingsprosedyren for å oppnå avgiftsfritaket. Vareførselsloven og tollavgiftsloven inneholder ikke en slik tidsbegrensning og slike varer kan oppnå tollavgiftsfritaket uavhengig av tiden som har gått siden utførsel.

Siden det ikke foreligger tilsvarende norsk regelverk, foreslås en bestemmelse i CBAM-forskriften § 5 andre ledd bokstav b om at CBAM-deklaranten må oppgi prosedyrekode for vare som gjeninnføres for overgang til fri disponering i uforandret stand innen tre år etter utførselen.

5.7 CBAM-varer som føres til kontinentalsokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen

Gjennomføring av forordning om CBAM-varer ført til kontinentalsokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen

I § 6 første ledd foreslås det å gjennomføre forordning (EU) 2025/2210 om *CBAM-varer ført til kontinentalsokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen*. For omtale av reglene i forordningen se kapittel 3.8.

Supplerende regler om mottaksmelding

Ved mottak av varer til kontinentalsokkelen og den eksklusive økonomiske sonen skal det leveres en mottaksmelding etter forordning (EU) 2025/2210 om *CBAM-varer ført til kontinentalsokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen*, jf. artikkel 4.

Det er mottaker av varene, slik denne er definert i forordningen artikkel 2, som anses som importør etter CBAM-forordningen og som skal levere mottaksmeldingen. Artikkel 4 nr. 3 fastsetter hovedregelen for hvilken informasjon som skal rapporteres i mottaksmeldingen. Artikkel 4 nr. 4 åpner for at tollmyndighetene også kan tillate rapporteringen på papirformat eller per e-post. Mens vedlegg 1 lister opp de ordinære informasjonselementene, fastsetter vedlegg 2 hvilke opplysninger den papirbaserte og e-postbaserte mottaksmeldingen skal inneholde. Det fremgår blant annet at mottaksmeldingen skal inneholde varens «Commodity code – CN code (and TARIC code where applicable)» og varens opprinnelsesland. For å sikre overensstemmelse med EUs tollregelverk, kreves det at det angis hvilke tilsvarende opplysninger om klassifisering og opprinnelsesland for CBAM-varer som gjelder etter norsk rett. Det er også nødvendig at importøren oppgir dokumentkoder ifølge vedlegg 3 for å lette Tolletatens behandling av

mottaksmeldingene, selv om det ikke fremgår av vedleggene til forordning (EU) 2025/2210 at man skal oppgi de tilsvarende TARIC-dokumentkodene som brukes i EU. Se nærmere om forslag til bestemmelse om opplysningsplikt i § 4 i kapittel 5.5.

Tolletaten vil gi nærmere informasjon og veiledning om praktisk gjennomføring for levering av mottaksmelding.

Det er vurdert om representant etter § 2 kan være pliktsubjekt til å levere mottaksmeldingen etter § 6 andre ledd. Forordningen leses slik at det er importøren sitt ansvar å levere mottaksmeldingen. Det fremstår derfor slik at dette er en plikt som representanten etter § 2 ikke overtar fra importøren. Det er derfor ikke foreslått at representanten etter § 2 kan være pliktsubjekt til å levere mottaksmeldingen.

Supplerende regler om gjenutførsel av CBAM-varer

EUs melding «bill of discharge» er regulert i forordning (EU) 2015/2446 (delegert forordning til UCC) artikkel 175. Både CBAM-forordningen, forordningen *om CBAM-varer ført til kontinental-sokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen* (forordning (EU) 2025/2210) og forordningen *om informasjon kommunisert av tollmyndigheter* (forordning (EU) 2025/2619) viser til meldingen «bill of discharge».

Meldingen «bill of discharge» er en form for avslutningsmelding knyttet til EUs tollprosedyre «inward processing» (inngående bearbeiding). Når prosedyren inngående bearbeiding er fullført og varene skal ut av EUs tollområde igjen eller underlegges prosedyren frigjøring for fri omsetning, må den som har innført varen innen 30 dager levere meldingen «bill of discharge» ifølge EUs tollregelverk (UCC). I denne meldingen må det gjøres rede for alle varer som er deklart for prosedyren «inward processing».

Meldingen «bill of discharge» skal inneholde følgende opplysninger:

- tillatelsesnummer for prosedyren inngående bearbeiding
- innehaver av tillatelsen til å bruke prosedyren inngående bearbeiding
- mengde innførte varer under prosedyren
- varenummer (CN-kode) for varene under prosedyren
- varenes tollsats, og eventuelt tollverdi
- referansenummer til tolldeklarasjon for prosedyren
- type og mengde av de bearbeidede produktene som er plassert under prosedyren og opplysninger om den påfølgende tolldeklarasjonen eller enhver annen melding knyttet til avslutningen av prosedyren
- varenummer (CN-kode), og eventuelt tollverdien, for de bearbeidede produktene
- importavgiftsbeløpet som skal betales

I forordning (EU) 2025/2210 *om CBAM-varer ført til kontinental-sokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen* artikkel 7, fremgår det at i de tilfeller hvor den som har tillatelse til inngående bearbeiding av bearbeidede produkter er den samme personen som også senere utfører varen, skal denne personen anses som importør. Videre skal importøren angi informasjon om CBAM-

kontonummer, hvilken stats kontinentalsokkel eller økonomiske sone det bearbejdede produktet skal føres til og varens opprinnelse i meldingen «bill of discharge».

En tilsvarende avslutningsmelding som EUs «bill of discharge» finnes ikke i norsk vareførselsregelverk. Selve tollprosedyren for inngående bearbejding speiles imidlertid i den norske prosedyren innenlands bearbejding av industrivarer etter vareførselsloven § 4-7.

Meldingen «Bill of discharge» skal for EFTA-landene forstås som «relevant documentation according to national legislation», jf. forslag til tilpasningstekst til CBAM-forordningen artikkel 3 nr. 15. For Norge vil «relevant documentation» være en utførselsdeklarasjon. Den som utfører varer som tidligere har vært underlagt tollprosedyren innenlands bearbejding etter vareførselsloven § 4-7, har etter vareførselsloven § 5-6 plikt til å levere en tolldeklarasjon for utførsel. Hvilke opplysninger som skal gis i utførselsdeklarasjonen fremgår av vareførselsforskriften § 5-9-1.

Det er derfor foreslått en bestemmelse i § 6 tredje ledd om at ved gjenutførsel av CBAM-vare, som tidligere har vært innført til det norske tollområdet under prosedyren innenlands bearbejding etter vareførselsloven § 4-7, til kontinentalsokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen, skal opplysningene angitt i artikkel 7 i forordning (EU) 2025/2210 oppgis i deklarasjonen ved utførsel, jf. vareførselsforskriften § 5-9-1.

Ettersom den som leverer utførselsdeklarasjon i disse tilfellene vil anses som importør i henhold til CBAM-forordningen artikkel 3 nr. 15, vil den som leverer utførselsdeklarasjonen også måtte oppgi opplysningene som fremgår av forslag til CBAM-forskrift §§ 4 og 5 i utførselsdeklarasjonen.

At den som utfører varer til kontinentalsokkelen eller økonomisk sone skal anses som importør i disse tilfellene, fremgår også av artikkel 5 i forordning (EU) 2025/2210.

Oppbevaring av dokumentasjon, gebyr og dekning av kostnader

Forordningens artikkel 11 sier at UCC artikkel 51 om oppbevaring av dokumentasjon mv. skal gjelde tilsvarende på EUs kontinentalsokler og eksklusive økonomiske soner. Det er foreslått en tilpasning i utkast til EØS-komiteebeslutning som vil innlemme forordningen i EØS-avtalen, som medfører at tilsvarende regler skal gjelde i Norge. Det er derfor foreslått en bestemmelse i § 6 fjerde ledd første punktum om at vareførselsloven § 7-5 om oppbevaringsplikt gjelder tilsvarende på norsk kontinentalsokkel og i den eksklusive økonomiske sonen.

Ettersom oppbevaringstiden som gjelder i forordning (EU) 2025/2210 avviker fra den generelle oppbevaringstiden i vareførselsloven § 7-5, er det nødvendig med en regulering i CBAM-forskriften for at det norske regelverket skal være likt EUs regelverk. Fjerde ledd andre punktum pålegger aktørene en forlenget oppbevaringsplikt utover fem år dersom tollmyndighetenes kontroll avdekker avvik eller medfører korrigeringer, jf. vareførselsforskriften § 7-5-3. Fjerde ledd tredje punktum sikrer at dokumentasjon og opplysninger må oppbevares så lenge en rettslig

eller administrativ klageprosess pågår. Dette sikrer at nødvendig dokumentasjon ikke slettes før en sak er endelig og rettskraftig avgjort.

Bestemmelsen i § 6 femte ledd om gebyrer og dekning av kostnader speiler implisitt prinsippene i UCC artikkel 52 om gebyrfrihet for ordinære kontroller, samtidig som den sikrer hjemmel for kostnadsdekning ved særskilte tiltak. Hovedregelen er at tollmyndighetene ikke skal ilegge gebyrer for gjennomføring av tollkontroll eller annen anvendelse av tollovgivningen i ordinær åpningstid på tollkontorer, i samsvar med vareførselsloven § 7-9 og utfyllende bestemmelser i vareførselsforskriften §§ 7-9-1 og 7-9-2. Femte ledd regulerer de nødvendige unntakene fra hovedregelen.

Dette omfatter adgangen til å kreve vederlag eller kostnadsdekning for å yte tjenester utenom åpningstidene, undersøkelse eller prøvetaking av varer for verifiseringsmål, eller destruksjon av varer, der det påløper andre kostnader enn kostnadene ved bruk av tollpersonell, samt eksepsjonelle kontrolltiltak, der disse er nødvendige på grunn av varenes art eller en risiko.

Femte ledd andre punktum gir nødvendig hjemmel for å fastsette gebyrer eller kreve kostnadsdekning der tollmyndighetene yter slike spesifikke tjenester. Leddet regulerer dermed unntakene fra hovedregelen om gebyrfrihet, ved å pålegge aktøren å dekke de faktiske utgiftene som påløper.

Siden transport og logistikk til og fra installasjoner på norsk kontinentalsokkel skiller seg vesentlig fra landbasert grensekontroll i EU, presiseres det at de faktiske kostnadene til offshore-transport og eventuelt opphold for tollpersonell må bæres av aktøren. Dette gjelder i de tilfeller der kontrollen ikke kan utføres som en del av ordinære og planlagte tolltjenester. Dette sikrer forutsigbarhet for næringslivet og nødvendig kostnadsdekning for forvaltningen.

5.8 Krav til politiattest

I CBAM-loven § 5 er det regler om opplysningsplikt overfor ansvarlig myndighet og plikt til å fremlegge avgrenset uttømmende politiattest. Ansvarlig myndighet kan pålegge søkeren eller den autoriserte CBAM-deklaranten å fremlegge en avgrenset uttømmende politiattest etter politiregisterlova § 41 første ledd når det er nødvendig for å kontrollere om vilkårene i CBAM-forordningen artikkel 17 nr. 2 er overholdt. Lovbestemmelsen gir videre hjemmel til å gi forskrift om hvilke straffbare forhold som skal vises i politiattesten.

Det foreslås derfor å forskriftsregulere hvilke straffbare forhold som skal avmerkes på politiattest i tilfeller hvor ansvarlig myndighet gir pålegg om å fremlegge politiattest. Hvilke straffbare forhold som skal vises i politiattesten, er vurdert med utgangspunkt i vilkårene i CBAM-forordningen artikkel 17 nr. 2 og autorisasjonsforordningen artikkel 9. Siden regelen har nær sammenheng med autorisasjonsforordningen, som er gjennomført i § 8, foreslås det at regelen om krav til politiattest plasseres i § 8 andre ledd.

CBAM-forordningen artikkel 17 nr. 2 bokstav a krever at søkeren ikke har vært involvert alvorlige eller gjentatte overtredelser av tollovgivning, skatteregler, markedsmisbruksregler eller CBAM-

regelverk, og at det ikke er registrert alvorlige straffbare handlinger knyttet til søkerens økonomiske virksomhet i løpet av de siste fem årene før søknadstidspunktet.

Politiattesten må inkludere samtlige straffebud knyttet til de nevnte rettsområdene. Disse fremgår dels av straffeloven og dels av særlovgivning. Hva som regnes for å være alvorlig eller gjentatt overtredelse av de nevnte rettsområdene vil være opptil ansvarlig myndighet å vurdere i hvert enkelt tilfelle.

Straffebud knyttet til overtredelser av tollovgivning inkluderer vareførselsloven §§ 12-5 til 12-10 om blant annet straff for ulovlig vareførsel og brudd på lås eller segl mv., og tollavgiftsloven § 12-6 om straff for unnlatt medvirkning til kontroll.

Straffebud knyttet til overtredelser av skatteregler inkluderer straffeloven §§ 378-380 om skattesvik og §§ 392-394 om regnskapsovertredelser. Sistnevnte vurderes uansett som sentral også for vurderingen av fravær av (andre) alvorlige straffbare handlinger knyttet til søkerens økonomiske aktivitet, da bestemmelsene om regnskapsovertredelser sikrer at økonomiske aktører og offentlige myndigheter kan treffe sine beslutninger på et korrekt faktisk grunnlag. I tillegg kommer skatteforvaltningsloven § 14-13 om straff for tredjeparts opplysningssvikt mv. og § 14-14 om straff for unnlatt medvirkning til kontroll, samt skattebetalingsloven § 18-1 om straff ved unnlatt gjennomføring av forskuddstrekk og skattetrekk og § 18-2 om straff der skyldner og opplysningspliktig tredjepart gir uriktig eller ufullstendig opplysninger eller unnlater å gi pliktig opplysninger. Det er nær sammenheng mellom skatteregler og innkreving, og det foreslås derfor å inkludere innkrevsloven § 39 om straff for skyldner og en opplysningspliktig tredjepart som gir uriktig eller ufullstendig opplysning til innkrevsmyndigheten eller unnlater å gi pliktig opplysning.

Straffebud knyttet til markedsmisbruksregler omfatter verdipapirhandelloven § 21-15 om blant annet straff for brudd på markedsmisbruksforordningen. I tillegg kommer konkurranseloven § 32 som gjelder straff for enkelte overtredelser av konkurranseloven, som f.eks. § 10 om overtredelser av forbudet mot konkurransebegrensende samarbeid mellom foretak.

Videre må politiattesten inkludere straffebud som vurderes som «alvorlige straffbare handlinger» knyttet til søkerens eller den autoriserte CBAM-deklarantens økonomiske aktivitet. Hva som menes med «alvorlige straffbare handlinger» og hva som anses som slike handlinger knyttet til «økonomisk aktivitet» er ikke nærmere definert i CBAM-forordningen eller autorisasjonsforordningen.

For vurderingen av krav til alvorlighet, har straffeloven en rekke straffebud for handlinger som karakteriseres som «grove». For eksempel er det bestemmelser om grovt underslag, grov hvitvasking, grovt bedrageri og grovt skattesvik, som alle har en strafferamme på fengsel inntil 6 år. At et lovbrudd karakteriseres som grovt, taler for at det også må anses som «alvorlig». Samtidig er CBAM-regelverket et internasjonalt regelverk, og det er derfor begrenset hvor mye veiledning slik klassifisering i intern rett gir for forståelsen av hva som menes med «alvorlig».

At det stilles krav om fravær av alvorlige straffbare handlinger knyttet til søkerens eller den autoriserte CBAM-deklarantens økonomiske aktivitet, tilsier at hensikten er å sikre at CBAM-deklaranten er en seriøs aktør som vil overholde forpliktelsene som følger av CBAM-regelverket. Lovbrudd knyttet til økonomisk aktivitet vil svekke tilliten til aktørens seriøsitet. Samtidig vil avslag på søknad om autorisasjon eller tilbaketrekking av autorisasjon innebære at aktøren forbys å importere de aktuelle varene, og det er viktig at slik nektelse ikke skjer på urettmessig grunnlag. Begge hensynene må ivaretas ved vurderingen av hvilke straffebud som bør vises i politiattesten.

For å sikre at politiattesten inkluderer alle overtredelser som er relevante for å vurdere vilkårene i artikkel 17 nr. 2 i CBAM-forordningen, foreslås det at politiattesten også inkluderer straffebud som har en klar sammenheng med aktørens økonomiske aktivitet. Ansvarlig myndighet vil deretter foreta en konkret vurdering av innholdet i politiattesten, og dersom nødvendig, innhenting av ytterligere opplysninger om overtredelsene.

Alvorlige straffbare handlinger knyttet til søkerens eller den autoriserte CBAM-deklarantens økonomiske aktivitet vurderes særlig å gjelde overtredelser av bestemmelser i straffeloven om økonomisk kriminalitet. Dette er særlig straffeloven §§ 324 og 325 om underslag, § 365 om utferdigelse av uriktig erklæring bestemt til bruk som bevis, og §§ 371-376 om bedrageri (med unntak av § 373 om mindre bedrageri). Også reglene om hvitvasking i straffeloven §§ 337, 338, 340 og 341 vurderes som aktuelle i CBAM-sammenheng. Dette er forhold som ofte anmeldes av Økokrim på eget initiativ etter melding fra bank, regnskapsførere, revisorer, eiendomsめglere osv. Hvitvaskingsreglene rammer alvorlig økonomisk kriminalitet hvor midler fra ulovlig aktivitet hvitvaskes slik at de gir inntrykk av å være ervervet på lovlig måte og vil dermed si noe om seriøsiteten til søkeren.

I tillegg til straffeloven §§ 392 til 394, som nevnt over, vurderes reglene om villedende og uriktig selskapsinformasjon i straffeloven §§ 382 til 384 som relevante i CBAM-sammenheng, da også disse sikrer at økonomiske aktører og offentlige myndigheter kan treffe sine beslutninger på et korrekt faktisk grunnlag. Det samme gjør straffebestemmelsene om korrupsjon og påvirkningshandel i §§ 387 til 389, i tillegg til straffebestemmelsene om økonomisk utroskap i §§ 390 og 391, da disse bestemmelsene verner om den allmenne tilliten til det økonomiske systemet.

Også straffeloven § 361 om dokumentfalsk og § 370 om forberedelse til dokumentfalsk vurderes som relevant å inkludere i en politiattest. CBAM-regelverket er basert på selvdeklaring, og overtredelser av bestemmelsene om dokumentfalsk vil svekke tilliten til aktørene. Det samme vil overtredelse av straffeloven §§ 367 til 369 om pengefalsk, idet det viser en modus der aktøren er villig til å forfalske. Av samme grunn foreslås det også å inkludere straffeloven § 202 om identitetskrenkelse.

I tillegg foreslås det å inkludere § 396 om grovt lønnsstyveri. Kriminaliseringen av lønnsstyveri er begrunnet med risikoen for at seriøse virksomheter skal utkonkurreres av virksomheter som underbetaler, og den skaden handlingen gjør overfor den enkelte arbeidstakeren som

lønnstyveriet rammer. Lønnstyveri har ingen direkte sammenheng med CBAM-regelverket, men overtredelse av straffeloven § 396 svekker tilliten til aktørene og deres vilje til å oppfylle forpliktelser knyttet til den økonomiske aktiviteten.

Det foreslås også å inkludere straffeloven § 169 om hindring av tvangsfullbyrding. Bestemmelsen knytter straffansvar til ulike måter å forhindre gjennomføringen av tvangsfullbyrding på. Dette kan for eksempel være at objekter det er tatt utlegg e.l. i ødelegges, skjules eller selges. Videre at man hindrer fravikelse av fast eiendom eller skip. Også brudd/skade på segl typisk knyttet til konkurs er straffbart etter bestemmelsen. I tillegg foreslås å inkludere straffeloven kapittel 31 (§§ 401-410). Kapittel 31 handler i hovedsak om vern av kreditorer mot handlinger som på en uakseptabel måte påfører dem tap eller fare for tap. Som eksempler på hva som omfattes av kapittel 31, nevnes der en skyldner påfører fordringshaverne betydelig tap ved grovt uordentlig forretningsførsel, pengespill mv., forfordeler en fordringshaver og således forringer øvrige fordringshaveres dekningsutsikt, hindrer at et formuesgode tjener til dekning for fordringshavere, unnlater å begjære åpning av konkurs eller gjeldsforhandling etter konkursloven til tross for at skyldner er insolvent mv.

Samlet foreslås det derfor at politiattesten skal anmerkes med overtredelser av straffeloven §§ 169, 202, 324-325, 337-338, 340-341, 361, 365, 367-376, 378-380, 382-384, 387-394, 396 og kapittel 31. I tillegg kommer skatteforvaltningsloven §§ 14-13 og 14-14, skattebetalingsloven §§ 18-1 og 18-2, innkreivingsloven § 39, vareførselsloven §§ 12-5 til 12-10, tollavgiftsloven § 12-6, verdipapirhandeloven § 21-15 og konkurranseloven § 32. Det vises til forskriftsforslaget § 7 andre ledd.

5.9 Gjennomføring av forordninger om beregning av CBAM-forpliktelsen

I § 9 foreslås det å gjennomføre tre forordninger ved inkorporasjon: forordning (EU) 2025/2547 *om metoder for beregning av utslipp*, forordning (EU) 2025/2621 *om standardfaktorer for beregning av utslipp* og forordning (EU) 2025/2620 *om justering av forpliktelsen til å levere CBAM-sertifikater for å ta hensyn til tildeling i EUs klimavotesystem*.

Alle forordningene er sentrale for å beregne hvor mange CBAM-sertifikater en CBAM-deklarant årlig må kjøpe og levere inn. Fordi forordningene tematisk henger sammen, foreslås forordningene gjennomført i samme paragraf.

Nasjonale ansvarlige myndigheter har en begrenset rolle i oppfølgingen av at forordningenes krav overholdes. Dette gjelder særlig forordningen om metoder for beregning av utslipp. Forordningen retter seg primært mot operatører i tredjeland, altså operatører utenfor norsk territorialjurisdiksjon. Norske myndigheter kan ikke håndheve disse kravene direkte overfor operatører i tredjeland, her har Kommisjonen en rolle etter CBAM-forordningen artikkel 10. Likevel vil forordningen få betydning i forbindelse med norske myndigheters kontroll av CBAM-erklæringen, jf. CBAM-forordningen artikkel 7 nr. 5 og artikkel 19 nr. 2. Slik kontroll vil implisitt innebære at norske myndigheter også kontrollerer om operatører i tredjeland etterlever krav i

forordningen, dersom norske CBAM-deklaranter velger å rapportere de faktiske utslippene fra produksjonen av CBAM-varen.

CBAM-deklaranten skal videre sørge for at faktiske utslippsdata er verifisert av en akkreditert verifikatør, jf. artikkel 8. Verifikatøren skal sørge for at verifikasjonsrapporten ikke inneholder vesentlige feil, jf. vedlegg VI i CBAM-forordningen. Hva som skal anses å være «vesentlige feil» er nærmere presisert i forordningen *om prinsippene for verifisering av deklarte utslipp*. Verifikatøren får altså en sentral kontrollfunksjon, særlig ettersom nasjonale myndigheter i EØS-landene ikke kan utøve myndighet direkte overfor operatører i tredjeland.

Også i forordningen *om justering av forpliktelsen til å levere CBAM-sertifikater for å ta hensyn til tildeling i EUs klimakvotesystem*, synes det som om nasjonale myndigheters rolle er begrenset. Det er i første rekke CBAM-deklarantene som skal beregne justeringen av CBAM-forpliktelsen, jf. CBAM-forordningen artikkel 6 nr. 2 bokstav c og artikkel 22 nr. 2 andre avsnitt. Hvor det er brukt faktiske utslippsdata, ser det ut som at justeringen skal gjøres av operatøren i tredjeland og deretter skal sjekkes av verifikatør som en del av deres verifikasjon av utslippsrapporten, i hvert fall hva gjelder komplekse varer, jf. forordningen *om metoder for beregning av utslipp* vedlegg IV punkt 1.2 (4) bokstav e og f og forordningen *om prinsippene for verifisering av deklarte utslipp* artikkel 5 og vedlegget punkt 2.4 (7) og (8). Nasjonale myndigheter kommer tilsynelatende først inn i forbindelse med en eventuell etterfølgende kontroll av CBAM-erklæringen, som Kommisjonen har det overordnede ansvaret for.

5.10 Gjennomføring av forordninger om verifikasjon og akkreditering

I § 10 foreslås det å gjennomføre to forordninger om verifikasjon og akkreditering: forordning (EU) 2025/2551 *om akkreditering av verifikatører og krav til akkrediteringsorganer* og forordning (EU) 2025/2546 *om prinsippene for verifisering av deklarte utslipp*. Siden forordningene inneholder regler om samme tema, foreslås det at begge forordningene gjennomføres i samme bestemmelse.

Dersom forordningene gjennomføres i norsk rett, vil det være Norsk Akkreditering som får oppgaven med å akkreditere og kontrollere verifikatørene, jf. kapittel III i forordningen om akkreditering av verifikatører og krav til akkrediteringsorganer.

I forordningen om akkreditering av verifikatører og krav til akkrediteringsorganer er det noen særskilte saksbehandlingsregler. Disse vil suppleres og utfylles av forvaltningsloven. Dette gjelder blant annet reglene om suspensjon og tilbaketrekking av akkreditering i artikkel 9. Her fremgår regler om klage, samt at akkrediteringsorganets avgjørelse skal få virkning fra datoen verifikatøren har blitt informert om avgjørelsen. Det vurderes dithen at forvaltningslovens generelle saksbehandlingsregler, som f.eks. reglene om forhåndsvarsling og anledning til å be om utsatt iverksettelse, vil komme til anvendelse. Det vurderes også at forvaltningslovens generelle bestemmelser om klage og omgjøring vil supplere artikkel 6 i forordningen om akkrediteringsorganenes beslutning om akkreditering av verifikatører. Forvaltningsloven innebærer ikke at det stilles strengere krav enn det som følger av forordningen.

I tillegg er det bestemmelser om taushetsplikt og deling av informasjon i artikkel 12 og artikkel 17 til 21. Det vurderes at disse bestemmelsene vil gjelde i tillegg til de generelle reglene om taushetsplikt og deling av informasjon i forvaltningsloven, og at supplerende forskriftsbestemmelser ikke er påkrevd.

5.11 Gjennomføring av forordning om prisen på CBAM-sertifikater

I § 11 foreslås det å gjennomføre forordning (EU) 2025/2548 *om beregning og publisering av prisen på CBAM-sertifikater*, jf. CBAM-loven § 2. Forordningen retter seg kun mot Kommisjonen og gir ikke oppgaver til nasjonale myndigheter. Det vises til gjennomgangen av forordningen i kapittel 3.7.

5.12 Gjennomføring av forordning om informasjon kommunisert av tollmyndighetene

Det foreslås å gjennomføre forordning (EU) 2025/2619 *om informasjon kommunisert av tollmyndighetene*, jf. CBAM-loven § 2, i CBAM-forskriften § 12. Det vises til gjennomgangen av forordningen i kapittel 3.9.

Det er i utkastet til beslutning i EØS-komiteen (JCD) foreslått enkelte tilpasninger i forordningen fordi tollkodeksen UCC ikke er innlemmet i EØS-avtalen og fordi det er interne IT-systemer i EU som EFTA-landene ikke får tilgang til å benytte. Disse tilpasningene medfører ikke behov for å gi supplerende nasjonalt regelverk i CBAM-forskriften.

6 Konsekvenser av endringene

6.1 Generelt om konsekvenser

Forslaget medfører i utgangspunktet ikke vesentlige konsekvenser utover det som allerede følger av CBAM-forordningen, som er gjennomført i ny CBAM-lov. Det er fordi de rettsaktene som foreslås gjennomført og de supplerende bestemmelsene hovedsakelig gir detaljer for hvordan krav som følger av CBAM-forordningen skal følges opp i praksis. De supplerende bestemmelsene som følger av dette forslaget, kan likevel bidra til bedre forståelse av konsekvensene og kan gi et bedre grunnlag for veiledning av aktører som omfattes av regelverket. Vi har i det videre beskrevet noen identifiserte konsekvenser nærmere. Se ellers omtale av de økonomiske og administrative konsekvensene av CBAM i punkt 8 i [Prop. 60 LS \(2025–2026\)](#).

6.2 Konsekvenser for næringslivet

Beregning av CBAM-forpliktelsen

CBAM-forskriften § 9 foreslår å gjennomføre forordninger som gir detaljerte metoder for utslippsberegninger som er grunnlaget for antallet CBAM-sertifikater som CBAM-deklaranter skal levere. Hvis CBAM-deklaranter vil rapportere faktiske utslipp vil det avhenge av data fra produksjonsanlegg i tredjeland, som kan ha manglende erfaring med å måle eller rapportere egne utslipp på det detaljnivået CBAM-regelverket krever. Kravene som er spesifisert og den

forventede arbeidsmengden med å fremskaffe dokumentasjon for å beregne faktiske utslipp, gjør det sannsynlig at en del CBAM-deklaranter i praksis ikke kan få verifisert faktiske utslipp fra produksjonen og derfor må bruke standardfaktorer, i hvert fall de første årene. Standardfaktorene er konservative for de fleste produktkategorier og vil kunne gi høyere beregnede utslipp enn reelle utslipp. Dersom man ikke har tilgang på faktiske utslipp og må benytte standardfaktorer kan det føre til høyere CO₂-kostnader for CBAM-deklaranten.

Antall CBAM-sertifikater som må kjøpes vil øke i takt med at tildelingen av kvoter til produksjonsanlegg i EUs klimakvotesystem fases ut, slik at produsenter innenfor og utenfor EØS møter tilsvarende CO₂-kostnader. CO₂-kostnaden ved kjøp av CBAM-varer vil derfor gradvis øke fremover.

De første årene vil det være et lavt antall sertifikater som må leveres inn. Samtidig kan kravene til overvåking og rapportering av faktiske utslipp være krevende å oppfylle i en oppstartsfase for produsenter i tredjeland. Dette vil kunne føre til at kostnadene for å rapportere faktiske utslipp blir større enn kostnaden ved beregning av utslipp basert på konservative standardfaktorer. For de fleste varer kan de gradvis økende påslagene på standardfaktorer på sikt motivere importører til å kjøpe CBAM-varer fra anleggsoperatører som har lave utslipp eller investerer i tiltak for å kutte utslippene fra sin produksjon og som vil sørge for verifisering av utslippene.

Verifikasjon og akkreditering

Forordningene som er foreslått tatt inn i forskriften § 10 beskriver nærmere kravene til akkreditering, kompetanse og dokumenterte arbeidsprosesser for verifikatører som ønsker å tilby tjenester under CBAM-regelverket. Med større klarhet omkring hvilke krav som vil gjelde, tilrettelegges det for at norske verifikatører kan søke om akkreditering etter CBAM-regelverket.

Akkrediteringsprosessen kan, basert på erfaringer fra klimakvotesystemet, være ressurskrevende, og verifikasjon i CBAM vil i tillegg innebære reising til tredjeland. Det er foreløpig uklart hvor mange anlegg i tredjeland som vil ønske å få verifisert sine utslipp og dermed hvor stort markedet for verifikasjon vil være. Kravene til verifikasjon vil bidra til å utvide markedet for verifikasjonstjenester. For aktører med eksisterende kompetanse på verifikasjon innenfor EUs klimakvotesystem kan dette være en mulighet for utvidelse av porteføljen. Kostnader for verifikasjon forventes å bli videreført til kjøpere av CBAM-varer.

Dersom antallet akkrediterte verifikatører internasjonalt ikke blir tilstrekkelig til å dekke etterspørselen, kan det drive opp prisene på verifikasjon. Dette vil kunne få betydning for norske importører, som må dokumentere at utslipp fra produsenter i tredjeland er verifisert. Dersom utslippene fra produsenter ikke er verifisert, må CBAM-deklarantene benytte standardfaktorer.

CBAM-varer som føres til kontinentalsokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen

Aktører på norsk kontinentalsokkel og eksklusiv økonomisk sone som anses som importører av CBAM-varer etter CBAM-forordningen, vil måtte registrere seg i registreringsordningen som Tolletaten skal forvalte. Se kapittel 5.4.

Konsekvenser for aktørene på norsk kontinentalsokkel og i eksklusiv økonomisk sone vil i hovedsak knytte seg til tilpasninger til nytt regelverk med en ny plikt til å rapportere vareførsel til kontinentalsokkel og eksklusiv økonomisk sone. Dette vil være administrasjon knyttet til levering av mottaksmelding og til de generelle pliktene etter CBAM-forordningen. Dersom det utvikles en elektronisk rapporteringsløsning av Tolletaten så vil det kunne få økonomiske konsekvenser for aktørene ved at IT-systemer enten må anskaffes eller tilpasses for å imøtekomme krav til elektronisk rapportering. Reglene som innføres følger regelverk som allerede gjelder i EU, og det må kunne forventes at de aktørene som blir berørt av regelverket har evne til å tilpasse seg de krav som følger av regelverket. De økonomiske og administrative konsekvensene anses å være begrensede, men siden det er knyttet noe usikkerhet til omfanget bes høringsinstansene gi innspill dersom det er omfang, aktivitet og konsekvenser som ikke er omtalt i dette notatet.

EUs opprinnelsesregler, varekoder og dokumentkoder

Norsk næringsliv er antagelig mindre kjent med EUs ikke-preferensielle opprinnelsesregler, og det vil medføre administrativt merarbeid å sette seg inn i et nytt regelsett og forholde seg til to ulike regelverk for opprinnelse for den samme varen i deklarasjonene.

Tilsvarende vil EUs CN-koder og TARIC-koder for identifisering av varer ofte være ukjente for norsk næringsliv, og det vil medføre administrativt merarbeid å sette seg inn i et nytt kodeverk og i deklarasjonene forholde seg til to ulike klassifiseringer (varenummer/varekode) for den samme varen. Også TARIC-dokumentkoder vil være ukjente for mange importører.

6.3 Konsekvenser for myndighetene

Verifikasjon og akkreditering

Forordningen om akkreditering av verifikatører og krav til akkrediteringsorganer i § 10 beskriver ansvaret Norsk akkreditering vil få knyttet til akkreditering av verifikatører under CBAM. Norsk akkreditering vil måtte bygge tilstrekkelig kompetanse om utslippsberegninger i CBAM til å kunne følge regelverket, og sette av ressurser til å akkreditere og kontrollere verifikatører. Dette vil medføre noe økt ressursbruk, men vil naturligvis bero på antall akkrediteringssøknader, som anses å være få.

Det må etableres nye prosedyrer for informasjonsdeling og rapportering mellom Norsk akkreditering og Miljødirektoratet som ansvarlig myndighet, og for Miljødirektoratets rapportering til Kommisjonen gjennom CBAM-registeret. Dette kan medføre økte administrative kostnader og behov for tilpasninger i interne systemer hos både Norsk akkreditering og Miljødirektoratet.

For myndighetene er det viktig at verifikatørene følger kravene i forordningen om verifikasjonsprinsipper for å sikre at dataene rapportert i CBAM-erklæringen er riktige. Dette vil redusere behovet for tilleggskontroller fra myndighetene og minimere runder med korrigeringer av CBAM-erklæringer.

CBAM-varer ført til kontinentalsokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen

For Tolletaten vil innlemmelse av *forordningen om CBAM-varer ført til kontinentalsokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen* medføre til dels nye oppgaver og til dels kjente oppgaver på et nytt virkeområde utenfor tollområdet. Vareførsel til norsk kontinentalsokkel og eksklusiv økonomisk sone er ikke omfattet av vareførselsloven. Tolletaten skal etter forordningen få mottaksmeldinger fra importører som fører varer til norsk kontinentalsokkel og eksklusiv økonomisk sone. Disse meldingene kan minne om enklere tolldeklarasjoner. Opplysninger om import til kontinentalsokkelen og den eksklusive økonomiske sonen skal, sammen med opplysninger om import av CBAM-varer til tollområdet fra Tolletatens deklarasjonssystem TVINN, rapporteres jevnlig til Kommisjonen.

Forordningen omfatter vareførsel utenfor norsk tollområde som i utgangspunktet ikke skal behandles i deklarasjonssystemet TVINN. Varer som føres til kontinentalsokkelen og den eksklusive økonomiske sonen fra tredjeland via norsk tollområde er deklarasjonspliktige etter vareførselsregelverket og blir deklart i TVINN. Varer som føres direkte fra tredjeland er ikke deklareringspliktig etter vareførselsregelverket og registreres i dag ikke i TVINN. Det er ikke avklart hvordan Tolletaten skal løse oppgaven med å motta og registrere meldinger om CBAM-varer som føres til norsk kontinentalsokkel og den eksklusive økonomiske sonen. Utvikling av et digitalt system er å foretrekke, men det har økonomiske konsekvenser. Ved vurderingen av hvilken løsning som skal velges må det gjøres estimater over hvor stor vareførsel som vil omfattes og hvor mange aktører som blir berørt. En løsning med manuell oppfølging vil medføre behov for ressurser knyttet til oppfølging, kontroll og administrasjon. Det vil også være behov for informasjon og veiledning om levering av mottaksmelding og om regelverk til de berørte aktørene på norsk kontinentalsokkel og eksklusiv økonomisk sone.

Informasjon kommunisert av tollmyndighetene

Forordningen om informasjon kommunisert av tollmyndighetene har økonomiske og administrative konsekvenser for Tolletaten. Tolletatens oppgaver innebærer å overføre opplysninger som omtales i forordningen, på de måtene som fastsettes og til de tider som fastsettes. Plikten til å dele informasjon etter forordningen inkluderer rapporteringsplikten etter CBAM-forordningen artikkel 25 nr. 2.

Administrativt innebærer det at Tolletaten må ta høyde for at rapportering skal skje direkte til CBAM-registeret, i fravær av tilgang til overvåkningsmekanismen nevnt i artikkel 3. Det vil være nødvendig med noe bearbeiding av norske deklarasjonsdata og sammenstilling med opplysninger om varer som føres til norsk kontinentalsokkel og eksklusiv økonomisk sone før formidling til CBAM-registeret.

EUs opprinnelsesregler, varekoder og dokumentkoder

Bruken av EUs speilede opprinnelsesregler, varekoder og dokumentkoder vil kreve at det fastsatte kode- og regelverket i CBAM-forskriftens vedlegg må holdes løpende oppdatert. Ved endringer i EUs opprinnelsesregelverk og varekoder, må dette innarbeides i vedleggene innen angitte frister. Endringer i CBAM-forordningens vareomfang vil også kreve oppdatering av

kodeverket. Dette vil kreve ressurser av et ukjent omfang – avhengig av hvilke endringer som blir aktuelle.

Bruken av ulike CBAM-relevante koder som skal opplyses i tillegg til de ordinære deklarasjonsopplysningene, vil kreve noe tilpasning i tollbehandlingssystemet TVINN og i støttesystemer. Kostnader knyttet til dette er ikke prissatt, da det foreløpig er uklart hvilke løsninger som velges og omfanget av tilpasninger.